

આદાબે મુજામેઅત

- : મોઅલ્લીફ : -

મ. અલ્લામા હાજી નાજી સાહેબ

A M - 1

<https://downloadshiabooks.com/>

આદર્શ ઈસ્લામી માતા

- : સંપાદિકા : -

મોહતરમા સૈયદા સાલેહા તકવી
(જામેઅતુઝ ઝહરા, કુમ - ઈરાન)

નોંધ:

કીતાબોમાં કોઈ પણ ભુલ દેખાય તો જાણ કરવા વીનંતી

hajinajitrust@yahoo.com

Contents

પ્રકરણ ૧-લુ શાદી (નિકાહ) કરવાનો સવાબ.....	6
પ્રકરણ-૨ સોહબત કરવાના સવાબ	17
પ્રકરણ ૩-જુ સોહબત કરવા માટે અયોગ્ય સમય.....	23
પ્રકરણ ૪-થું સોહબત કરવા માટેનો નેક સમય મોઅતબર છે ?.....	47
પ્રકરણ ૫-મું ધ્યાનમાં રાખવા જેવી બાબતો.....	51
પ્રકરણ -૬ કેટલાંક ખુલાસા.....	72
પ્રકરણ ૭ મું શરાબ.....	110

પ્રકરણ ૮મું ઝીના.....	132
પ્રકરણ ૯મું પ્રદર.....	138
પ્રકરણ- ૧૦ ઈસ્લામના પ્રકાશમાં માતૃત્વ આદર્શ ઈસ્લામી માતા.....	150
ફળ અને તેના ફાયદા.....	183
અવલાદ થવા (સંતાન પ્રાપ્તિ) માટેની દુઆઓ...	186
પુત્ર જન્મે તે માટેની દુઆઓ.....	189
ગર્ભની સલામતી અને સુવાવડ સરળતાથી થાય તે માટે દુઆઓ.....	191

કિતાબ આદાબે મુજામેઅત

બિસ્મિલ્લા હિરરહમા નિરરહીમ

પ્રકરણ ૧-લુ શાદી (નિકાહ) કરવાનો

સવાબ

મઅસુમીન (અલવિહિસ્સલામ) થી મનફૂલ

છે કે શાદી કરનારના દીને ઈસ્લામનો અર્ધો ભાગ

ખરાબી થી સુરક્ષિત રહે છે. બાકીના અર્ધા ભાગ ને

બચાવવા તે મહેનત કરે.પરણેલા શખ્સની બે

A M - 6

<https://downloadshiabooks.com/>

રકાત નમાઝ , કુંવારા શખ્સ ની સિત્તેર રકાત નમાઝ કરતા અફઝલ છે. શાદી કરનારને ખુદા બહુ જ પસંદ કરે છે. એ ટલે શાદી કરવી તે અલ્લાહ ની ખુશીનું કામ છે.

હઝરત રસુલ (સલ્લલ્લાહો અલ્લેહો વઆલેહી વસલ્લમ) મેં ફરમાવ્યું કે કોઈ પણ મોઅમીન શાદી કરવામાં ઢીલ ન કરે , કારણ કે સંભવિત છે કે , તેનાથી અવલાદ થાય અને તે અલ્લાહ નો ઝિક્ર કરે તો તે સવાબમાંથી તેને પણ ભાગ મળે છે. તેઓએ જ ફરમાવ્યું કે શાદી કરી

વંશ વધારવાની કોશિશ કરો કે ક્યામતના દિવસે હું
તમારા થી ફખ્ર કરું.

સ્ત્રી ને ક્સુવાવડ થાય અને કુદરતી રીતે

ગર્ભપાત થઈ જાય તો ક્યામતના દિવસે તે બાળક
બેહિશ્તના દરવાજા પર ઉભુ રહેશે અને તેનો ચહેરો
ગુસ્સા થી લાલચોળ હશે. બેહિશ્તનો રખેવાળ તેને
અંદર જવા કહેશે એ વખતે તે બાળક કહેશે કે:

‘જ્યાં સુધી મારા મા-બાપ બેહિશ્તમાં દાખલ નહી
થાય ત્યાં સુધી હું પણ બેહિશ્તમાં નહી જાઉં . તે
વખતે ખુદા એક ફિરશ્તાને હુકમ કરશે કે: ‘આ

બાળકના મા-બાપને પણ તેની સાથે બેહિશ્તમાં
દાખલ કરો' હદીસમાં છે કે કુંવારા મરવું તે ખરાબ
છે.

હઝરત ઈમામ જઅફરે સાદિક

(અલવિહિસ્સલામ) મે ફરમાવ્યું કે આખી દુનિયા
અને દુનિયા ની તમામ ચીજો મારી હોય પણ એક
રાત ઓરત વગરનો રહું તે હું પસંદ કરતો નથી.
અર્થાત તમામ ચીજો હોય અને ઓરત ન હોય તે
કરતા કાંઈ ન હોય અને ઓરત હોય તેને હું વધુ
પસંદ કરું છું, અને ફરમાવ્યું કે પરણેલા શખ્સની બે

રકઅત નમાઝ કુંવારા શખ્સની તમામ રાતની
નમાઝ અને તમામ દિવસના રોઝા કરતાં બેહતર
છે.

હદીસમાં છે કે જે શખ્સ ખુદા પાસે પવિત્ર
અને નેક થવા યાહે તો તે પત્ની કરે. પોતાની
ગરીબીને કારણે શાદી ન કરે તો તે ખુદા ઉપર
અવિશ્વાસ કરવા જેવું છે, કારણકે ખુદાએ ફરમાવ્યું
છે કે, “તમો ગરીબીમાં પણ લગ્ન કરો , હું તમને
શ્રીમંત બનાવીશ.”

હદીસમાં છે કે સારી ઓરત સાથે શાદી

કરો. જે શખ્સ માલ અને રૂપ જોઈ ને શાદી કરે તો તે બંનેથી મહેરુમ રહે છે . અને જો તેના દીન અને ઈમાનને જોઈને શાદી કરે તો , માલ અને રૂપ બન્ને મળે છે.

સ્ત્રીઓની તારીફ કરતા લખે છે કે સદગુણી

સ્ત્રી સોના અને રૂપા કરતાં વધુ કિંમતી અને વધુ ઉત્તમ છે. ખરાબ ઓરતોથી માટી પણ વધુ સારી છે. જે સ્ત્રીનો ખર્ચ થોડો હોય . બાળકો ખુબજ સહેલાઈથી જન્મતાં હોય અને મહેર થોડી હોય તે

ઓરત સારી છે. અને જે ઓરતનો ખર્ચ વધારે હોય અને બાળકો તકલીફ થી જન્મતાં હોય અને મહેર પણ વધારે હોય તો તે ઓરત ખરાબ છે.

સુન્નત છે કે નિકાહ રાતના વખતે પઢવા કેમકે ખુદાએ રાતને આરામ અને આનંદ માટે બનાવી છે . અને કમર દર અકરબ (વિંછુડો) જે તારીખે હોય તે તારીખે નિકાહ ન કરે * (તે તારીખો કઈ કઈ છે તે જાણી લેવી જોઈએ) ગરમીના દિવસોમાં સખત ગરમી પડતી હોય તે વખતે જો નિકાહ કરે તો સ્ત્રી -પુરુષ માં જુદાઈ

થવાનો સંભવ છે. સોમવારના દિવસે પણ નિકાહ ન કરે કારણ કે તે દિવસ ઘણો નહસ છે , પણ સોમવારના દિવસે કોઈ માઅસુમ (અલવ્હિસ્સલામ)ની વિ લાદતની તારીખ અથવા કોઈ ઈદ હોય તો હરક્ત નથી. દર મહીનાની ૨૬ , ૨૮, અને ૩૦ તારીખના નિકાહ કરવા ઠીક નથી.*

શાદી કરવી વાજીબ એટલે ફર્ઝ નથી. પરંતુ વ્યભિચારમાં ફસાઈ જવાની બીક હોય તો શાદી કરવી વાજીબ છે. અને ઔરતનો ઘણી ગુજરી જાય ને તે બીજો શવહર એટલે બીજા લગ્ન ન કરે તો

તે સારી બાબત છે. ક્યારેક બીજા લગ્ન ન કરવાથી ચારિત્ર શુદ્ધિ ઘણીવાર મુશ્કિલ બને છે. એટલે અકારણ વિધવા જીવન જીવવું ન જોઈએ. આપણા સમાજમાં હિન્દુઓ ની જેમ બીજા લગ્ન કરવામાં નાનપ સમજે છે. જ્યારે હિન્દુ સમાજમાં બીજા લગ્ન કરાવવા માટે તનતોડ મહેનત કરે છે ત્યારે આપણે ત્યાં બીજા લગ્ન ની છુટ હોવા છતાં તે પ્રત્યે ઉદાસિનતા સેવવામાં આવે છે તે કેટલું ખરાબ છે?

હદીસમાં છે કે મદદ રૂપ થઈને કોઈ

મોમીન બિરાદરની શાદી કરાવી આપવી તે ઉત્તમ કાર્ય છે. અને કોઈની શાદી કરવાની કોશિષમાં તેનો બોલેલ એક એક શબ્દ અને ઉં પાડેલા એક એક કદમ ગણત્રી પ્રમાણે હક તઆલા તેને એક એક વર્ષની આખી આખી રાત નમાઝ પડયા જેટલો અને એક એક વર્ષના રોઝા રાખવાનો સવાબ આપે અને જન્મતમાં હજાર દુર તેણીઓનાં મકાન યાકુત અને મોતી સુદ્ધા તેને આપે.

કુંવારા માણસ ની શાદી કરાવી આપનાર
ક્યામતના દિવસે એ લોકોમાંથી હશે કે જે લોકો
ઉપર ખુદા પોતાની રહમત કરશે.

જો સ્ત્રી પુરુષમાં કુસંપ થયો હોય તો તેને
દુર કરાવી બન્નેમાં સુલેહ કરાવનારને હજાર
શહીદનો સવાબ મળે. અને તે સુલેહ કરાવવામાં જે
પગલાં ઉપાડે અને જીભથી જે શબ્દો બોલે , તે એક
એક પગલાં અને એક એક શબ્દના બદલામાં એક
એક વર્ષ ની ઈબાદતનો સવાબ મળે છે.

પ્રકરણ-૨ સોહબત કરવાના સવાબ

* હ.રસુલે ખુદા (સલ્લલ્લાહો અલય્હે વઆલેહિ વસલ્લમ)મે ફરમાવ્યુ છે કે , જાનવરની જેમ સોહબત ન કરો, પણ પહેલે આપસમાં હસી-મઝાક અને ચુંબનોની લેણદેણ કર્યા પછી જ સોહબત કરો.

* ચોમાસી આસનોની વાત સાવ બેવકુફી ભરેલી છે, પણ સાચુ અને એકજ આસન તો કુદરતીજ છે અને તે સર્વે જાણે છે. તે લખવાની કે શીખવવાની કંઈ જરૂર નથી. એટલું સૌ કોઈ ધ્યાનમાં રાખે કે , કુદરતી રીત છોડી કટલાંક લેભાગુ લોકોએ પ્રગટ

કરેલા પુસ્તકોમાં જણાવેલ આસનો અજમાવવાથી વધુ આનંદ પામવાની વાત છેટે રહી પરંતુ તેનાથી નુકસાન થવાનો સંભવ વધારે રહે છે.

* અત્તર- કુલ વગેરેની ખુશબુથી સ્ત્રી પુરુષ એક બીજાને આકર્ષી શકે છે.

* ઘણી લાંબી મુ દત્ત સુધી મુસાફરીમાં રહીને અથવા બીજા કોઈ કારણોસર શરઈ ઉઝર (કારણ) સિવાય સ્ત્રીથી છેટે રહી તેણીની કામોત્તેજનાનું દમન ન કરવું જોઈએ. એનાથી સ્ત્રી આડે માર્ગે દોરવાઈ જવાનો ભય રહે છે.

* શારીરિક મિલનના સમય વિષે હકીમો કહે છે , એક વખતના મિલન પછી ત્રણ દિવસ સુધી છેટે રહેવું, ઘણાં તો એથી વધુ મુ દત કહે છે , પરંતુ એ સમય મર્યાદા સાધારણ રીતે નુક્સાન કરતી નથી.

* ભર્યા પેટે અથવા ખાલી પેટે સોહબત કરવી ઠીક નથી પણ ખાધા પછી એટલો સમય પસાર થઈ ગયો હોય કે, તે દરમિયાન ખાવાનું હજમ થઈ ગયું હોય, તે સમય ઉતમ છે.

* સોહબત કર્યા પછી બને તો તુરત જ ઠંડા પાણીથી શિશ્ન અને યોની ને ધોવું નહીં , તેમજ ઠંડા

પાણી થી ગુસલ ન કરવું. એમ કરવાથી કેટલીક બિમારીઓનો ભોગ થઈ જવાનો અને રગો ઢીલી પડી જવાનો ભય રહે છે. સ્ત્રી અને પુરૂષો સાફ કરવાના કપડાં જુદા રાખવા , એક જ કપડું વાપરવાથી સ્ત્રી પુરૂષના મન જુદાં થઈ જાય છે અને વાત તલાક સુધી પહોંચે છે.

* સોહબત (સંભોગ) કર્યા પછી તુરતજ પેશાબ કરવું જરૂરી છે. એનાથી નસો ઢીલી પડતી નથી તેમજ પથરી થવાની શક્યતા રહેતી નથી.

* નાની ઉમરનો પુરુષ અને મોટી ઉમરની સ્ત્રી એ બન્નેનો શરીર સંબંધ અનિચ્છનિય છે , પુરુષની તંદુરસ્તી માટે એ સંબંધ કાતિલ ઝેર જેવું કામ કરે છે.

* સ્ત્રીની ઉંમર: બાર થી વીસ વર્ષ સુધીની સ્ત્રી છે , એ ઉંમરની સ્ત્રી જાતિય આનંદ વધુ આપી શકે છે. વીસથી ત્રીસ વર્ષ સુધીની સ્ત્રી પણ પોતાની શક્તિને સારી રીતે ટકાવીને પુરુષને લઝઝત આપી શકે છે. અને પોતે પણ આનંદ માણી શકે છે. ત્રીસથી ચાલીસ વર્ષ સુધીની સ્ત્રી પણ ઠીક છે.

ચાલીસ થી પચાસ વર્ષ સુધીની સ્ત્રીની કામશક્તિ મોટે ભાગે ઓછી થઈ ગયેલી હોય છે. છતાં નુકશાન કરતા નથી. પરંતુ સ્ત્રી વન પ્રવેશની સાથે જ (૫૦ વર્ષની ઉંમર પછી) શરીર સંબંધ માટે જાતિય આનંદ સારી રીતે મેળવી કે આપી શકવા અયોગ્ય થઈ પડે છે.

પ્રકરણ ૩-જુ સોહબત કરવા માટે

અયોગ્ય સમય

- * સ્ત્રી, હૈઝ અને નીફાસની હાલતમાં હોય ત્યારે સોહબત કરવી હરામ છે. નાભિ (ડુંટી)થી ગોઠણ સુધીના ભાગને સ્પર્શવું પણ મકરૂહ છે.
- * હૈઝ અને નીફાસનું ખુન બંધ થઈ ગયા પછી ગુસ્લ કર્યા વગર સોહબત કરવી મનાઈ છે. ઘણા ઓલમા હરામ જાણે છે , અને ઈચ્છવા જોગ પણ

એજ છે. છતાં પણ જો સોહબત કરવી હોય તો એ જગ્યાને ઘોઈને સાફ કર્યા પછી જ સોહબત કરવી.

* ઈસ્તેહાઝા (સ્ત્રીને દરમાસે હૈઝ-માસિક આવે છે તેના સમય કરતાં વધુ-ઓછા દિવસ લોહી આવે તે) વાળી સ્ત્રી સાથે સોહબત કરવી હોય તો , પહેલે સ્ત્રી ઈસ્તેહાઝાનું ગુસલ અને તેને લગતાં એહકામ બજાવી લાવે ત્યાર પછી સોહબત કરવામાં હરકત નથી. * (હૈઝ, નિફાસ તથા ઈસ્તેહાઝાના એહકામ ‘અહવાલુન્નિસા’ માં વિસ્તાર થી આપેલ છે)

* પોતાની પત્ની સાથે જયારે સોહબત કરે ત્યારે તેણીની ઈચ્છા વગર વિર્ય બાહર કાઢે નહીં.

કેટલાક ઓલમા તો હરામ જાણે છે. પણ કનીઝ સાથે સોહબત કરે તો પોતાની ઈચ્છા પ્રમાણે વિર્ય પતન કરી શકે છે. હકીમોનો મત છે કે આમ કરવું સારું નથી.

* બુધવારની રાત્રે સોહબત કરવી નહીં કારણકે એ સોહબતથી સ્ત્રી ને હમલ રહેશે તો એ હમલ અધુરા માસે પડી જવાનો ભય રહે છે. અને જો પુરા માસે

પ્રસુતિ થઈ તો પણ બાળક ટીવાનું થવાનો સંભવ છે અથવા તો તેને વાય નું દર્દ થઈ શકે છે.

* મહીનાની શરૂઆતમાં , મહીનાના વચગાળામાં અથવા મહીનાના આખરી દિવસોમાં પણ સોહબત ન કરવી. કારણ કે તેથી પણ (નં.૫-માં જણાવ્યા મુજબ) નુક્સાન થવાનો સંભવ છે.

* સોહબત વખતે સ્ત્રી- પુરુષ વાતચીત ન કરવી. એનાથી બાળક મુંગું પૈદાથવાની સંભાવના છે.

* શરીર સમાગમ દરમિયાન સ્ત્રીની શરમગાહ (યોની) ઉપર નઝર કરવાથી બાળક અંધ થવા

સંભવ છે. બીજી હદીસ માં છે કે હરક્ત નથી. શરીર સમાગમ સિવાયના બીજા કોઈ પણ સમયે યોનિદર્શન માટે બિલકુલ વાંધો નથી.

* ખીઝાબ લગાવ્યો હોય તે વખતે સોહબત કરવી નહીં.

* પાણીની અંદર પણ સોહબત કરવી અયોગ્ય છે.

* બાળકો સામે સોહબત ન કરવી , કારણકે બાળક સામે સોહબત કરવાથી બાળક વ્યભિચારી બને એવો ભય છે.

* કોઈ જાગતું હોય , જોતું હોય અથવા તો અવાઝ સાંભળી શકતું હોય તો સોહબત ન કરવી.

* એક કનીઝ સાથે સોહબત કરી ને બીજી કનીઝ સાથે સોહબત કરવાની ઈચ્છા હોય તો વઝૂ કરી લેવું.

* બે પત્ની હોય તો તેણીને આજુબાજુ ન સુવરાવવી કારણ કે તે મકરૂહ છે. તેમ કરવું હસદ કીનો પયદા કરે છે.

* કિબ્લા સામે મોઢું અથવા પીઠ રાખીને સોહબત કરવી નહીં.

- * વહાણમાં સોહબત ન કરવી.
- * એહતલામ (સ્વપ્ન દોષ) થયેલ હોય તો પેહલે ગુસ્લ કરીલે ત્યાર પછી જ સોબત કરવી. એમ ન કરવાથી મુમકીન છે કે બાળક દીવાનું થાય.
- * સુર્યોદય તથા સુર્યાસ્ત વેળાએ અને સુર્ય જ્યારે પીળો દેખાય ત્યારે સોહબત કરવી નહિં.
- * ઝોહરના વખતે સોહબત કરવાથી બાળક ત્રાંસી આંખવાળું થશે.

* હ. અલી (અલયિહિસ્સલામ)મેં ફરમાવ્યુ કે અગર પરાઈ ઔરત ઉપર નજર પડી જાય અને તે સારી માલુમ પડે તો શયતાનનો ફરેબ ખાવો નહી અને પોતાની ઔરત સાથે સોહબત કરે , અને વિચારે કે જે ચીઝ તેણી પાસે છે તેજ ચીઝ મારી ઔરત પાસે પણ છે.

અગર ઔરત ન હોય તો બે રકઅત નમાઝ પઢી ખુદા નો હમ્દ કરી સલવાત પઢીને એ માલીક પાસે ઔરત મેળવવા દુઆ કરે તો ખુદા તેને ઔરત નસીબ કરશે.

* બીછાના ઉપર પેશાબ કરવાની બાળકની આદત, માતા પીતાએ કરેલા ઉભા ઉભા સોહબત કરવાનું અનિષ્ઠ પરિણામ પણ હોય.

* ઈદુલ ફીત્રની રાતે સોહબત ન કરવી. કારણ કે એ રાતે સોહબતથી પચદા થનારા બાળક થી કુકર્મો ઘણા થશે. અમુક આલીમો તો સોહબત કરવી હરામ ઠેરવે છે.

* બકરી ઈદની રાત્રે પણ સોહબતથી પરહેઝ જરૂરી છે કારણ કે એ રાત્રીની સોહબત ચાર અથવા છ

આંગળાવાળા બાળકનો જન્મ આપનાર નિવડશે.

અમુક આલીમો તો હરામ ઠેરવે છે.

* મેવાના ઝાડ નીચે સોહબત કરવાથી બાળક થશે તો તે હત્યારો અને આલીમોનો સરદાર થશે.

* સુર્ય સામે પણ સોહબત ન કરવી , કારણ કે બાળક થશે તો જીવશે ત્યાં સુધી તે બીજા નો ઓશિયાળો રહેશે.

* અઝાન અને એકામાહના સમય દરમિયાન સોહબત કરવાથી બાળક થશે તો હત્યા કરવા ખુબ જ લલચાશે.

* હઝરત રસુલ (સલ્લલ્લાહો અલ્લ્હે વઆલેહી વસલ્લમ)મેં ફરમાવ્યું કે યા અલી (અલય્હિસ્સલામ) સગર્ભા સ્ત્રી સાથે વઝુ કર્યા વગર સોહબત કરો નહીં. વઝુ કર્યા વગર સોહબત કરવાથી બાળક લોભી અને દિલની આંખોથી આંધળો પેદા થાય છે.

* માહે શાબાનની પંદરમી રાત્રે સોહબત કરવાથી બાળકના ચહેરા ઉપર કાળા ડાઘા થાય છે.

* માહે શાબાનની આખરી તારીખે પણ સોહબત ન કરવી. એથી બાળક અવતરશે તો તેને નાહક દાન

લેનાર અને ઝાલીમોનો મદદગાર થશે. અને તેના થકી ઘણી માનવ હત્યા થવાનો ભય રહે છે.

* અગાસી ઉપર અથવા તો ખુલ્લા આસમાન નીચે સોહબત કરવાથી ગર્ભ રહેશે તો પ્રસવ થનાર બાળક રિયાકાર , મુનાફિક અને બિદઅત કરનાર થશે.

* મુસાફરીએ જવાના દિવસની રાત્રે પતિ-પત્નીએ અળગાજ રહેવું , કારણ કે એ રાત્રે શરીર સંબંધ (સોહબત) થી પેદા થનાર બાળક ખોટે રસ્તે માલ વાપરનારું બાળક થશે.

* રાત્રી ના શરૂઆતના સમય દરમિયાન શરીર-
સમાગમથી બાળક જન્મશે તો જાદુગર થશે , અને
દુનિયાને આખેરત ઉપર શ્રેષ્ઠતા આપશે. (એટલે કે
આખેરત કરતાં દુનિયાને મહત્વ આપશે.)

પછી હઝરત રસુલે ખુદા (સલ્લલ્લાહો
અલ્લહે વઆલેહી વસલ્લમ)મેં ફરમાવ્યું કે યા અલી
(અલવ્હિસ્સલામ) આ વસિયતો જીબ્રઈલથી
સાંભળીને મેં યાદ રાખેલ છે , તમો પણ મારાથી
સાંભળીને યાદ રાખો.

* આસમાન ની નીચે સોહબત કરવી નહીં.

* માણસોના આવવા-જવાના રસ્તા ઉપર સોહબત કરવાથી ખુદા, મલાએકા અને ઈન્સાનો લાઅનત કરે છે.

* ચંદ્રગ્રહણની રાત્રે , સુર્ય ગ્રહણના દિવસે , ધરતીકંપ થતો હોય અથવા આંધી ચાલતી(વાવાઝોડું) હોય તે સમયે સોહબત ન કરવી. કારણ કે એ સમયે સોહબત કરવાથી હમલ રહેશે તો પયદા થનાર બાળક થી સારા કાર્યો નહીં થાય.

* મસેમય્યત નું ગુસ્લ ન કર્યું હોય ત્યાં સુધી સોહબત ન કરવી. પણ જો સોહબત કરવી હોય તો વઝૂ કરીને સોહબત કરે.

* બીજી વાર સોહબત કરવી હોય તો ગુસલ અથવા વઝૂ કર્યા વગર સોહબત કરવી નહિં.

* હઝરત ઈમામ જાફરે સાદિક (અલય્હિસ્સલામ) મેં ફરમાવ્યુ કે જો ઈચ્છતા હો કે નુત્ફામાં શયતાન શરીક ન થાય તો 'બિસ્મિલ્લાહ' કહીને સોહબત કરો.

* હદીસનો ટુંકો મતલબ એ કે શયતાન નુક્ષા માં શરીક થાય છે. રાવીએ એ વિષે પુછયું કે શયતાન કેવી રીતે શરીક થાય છે ? હઝરતે જવાબ આપ્યો કે : શરીર સંબંધ બાંધતા પહેલાં ખુદાનું નામ લેવું (ખુદાનું નામ લેવું એટલે 'બિસ્મિલ્લાહ' કહે તો પણ બસ છે.) તેથી શયતાન શરીક થતો નથી પણ ખુદાનું નામ ન લે તો શયતાન પણ પોતાની તે ચીઝ દાખલ કરે છે. એ રીતે પુરૂષ અને શયતાન બન્ને સોહબત કરે છે. નુક્ષો એકનો જ હોય છે ' ,

રાવીએ અરજ કરી: મવલા ! ખબર કેમ પડે કે
શયતાન શરીક થયેલ છે ?

હઝરતે ફરમાવ્યું :-

‘અમોને દોસ્ત રાખે તો સમજવું કે

શયતાન શરીક થયેલ નથી અને દુશ્મન રાખે તો
સમજવું કે શયતાન શરીક થયેલ છે.’

* લગ્ન કર્યા પછી ‘તહતુશ્શોઆઅ’ માં સોહબત ન
કરવી ‘તહતુશ્શોઆઅ’ એટલે મહીનાના છેલ્લા બે-
ત્રણ દિવસમાં ચંદ્ર દેખાતો નથી તેને

“તહતુશ્શોઆઅ” કહે છે.

* હૈઝ અને નિકાસ માં સોહબત કરવી હરામ છે અને કફરો આપવો પડે છે.

* (વિગતવાર વર્ણન 'અહવાલુન્નીસા'માં છે.)

* હઝરત રસુલે ખુદા (સલ્લલ્લાહો અલ્લેહે વઆલેહી વસલ્લમ) એ ફરમાવ્યું છે કે હયઝમાં સોહબત કરવાથી બાળક કોઢ વગેરેની બીમારીવાળું થાય તો તેનો ઠપકો પોતાને જ આપે.

* હઝરત ઈમામ જઅફરે સાદિક (અલવિહિસ્સલામ) મેં ફરમાવ્યું છે કે અમો એહલેબૈત

(અલવ્હેમુસ્સલામ) ના દુશ્મન હશે તે કાંતો
હરામઝાદો હશે અથવા તો વલદુલહયઝ હશે.
હદિસમાં છે કે જે માણસ પોતાના દિલ માં
એહલેબૈત (અલવ્હેમુસ્સલામ) પ્રત્યે પ્રેમ જુએ તો
પોતાને એહલેબૈત (અલવ્હેમુસ્સલામ) નો દોસ્ત
સમજે અને પોતાની ‘મા’ માટે દોઆએ ખૈર
કરે કે તેણીએ પોતાને હરામઝાદો જન્માવ્યો નથી.

એક કિતાબમાં વાંચવામાં આવ્યું કે એક
શખ્સ જે એહલેબૈત (અલવ્હેમુસ્સલામ) નો મોહીબ
હતો તેણે કહ્યું કે એહલેબૈત (અલવ્હેમુસ્સલામ) ની

સાથે દુશ્મની રાખે તે હરામઝાદો છે. તેના
છોકરાએ કહ્યું કે હું એહલેબૈત (અલવહેમુસ્સલામ)
ની સાથે દુશ્મની રાખું છું પણ હું ક્યાં હરામઝાદો
છું?

આ સાંભળી તેના બાપે કહ્યું અલબત્ત તું
હરામઝાદો છે જા તારી માને પુછી જો કે તેણી સાથે
મેં પ્રથમ ઝીના કર્યા હતા તે વખતે તારો નુત્ફો
રહ્યો હતો. પછી તવબા કરીને તેણી સાથે મેં નિકાહ
કર્યા હતા.

હલાલી હરામી વિશે ખરી ખાતરી કરવા

માટે જાણો કે અરફાતના દિવસની ઝિયારતની
ખાસિયત ઝાદુલ મઆદમાં હઝરત ઈમામ જઅફરે
સાદિક (અલય્હિસ્સલામ) થી લંબાણ પુર્વક મનકુલ
છે. તેમાં છેલ્લે છે કે આપથી ઝિયારતનો બેશુમાર
સવાબ સાંભળી રાવીએ અરજ કરી કે વકુફે
(ઠહેરવાનું સ્થળ) અરફાતનો સવાબ ક્યાં છે ? આ
સાંભળી હઝરતે તેની તરફ ગુસ્સાથી નજર કરીને
એ સિવાય બીજા વધુ સવાબ બયાન કર્યા. બીજી
રિવાયત પ્રમાણે ફરમાવ્યું કે અરફાતના દિવસે હક

તઆલા પેહલે ઈમામ હુસૈન (અલવ્હિસ્સલામ) ના
ઝવ્વારો તરફ રહમતની નજર કરે છે અને તેના
ગુનાહ બક્ષી આપે છે. તે પછી અરફાતવાળા
(હાજીઓ) તરફ નજર કરે છે. કારણ કે તે દિવસે
હઝરત ઈમામ હુસૈન (અલવ્હિસ્સલામ) ના
ઝાએરોમાં કોઈ હરામઝાદો અને ઝીનાથી પૈદા
થએલો નથી હોતો અને અરફાતમાં હોય છે.
હઝરત અલી (અલવ્હિસ્સલામ) ની સાથે દોસ્તી
રાખે તે હલાલઝાદો છે. પણ ખાસ કરીને આ ક્સોટી
ખુલ્લી અને જાહેરમાં દેખાય એવી છે કે માહે

ઝિહજની નવમી તારીખે હઝરત ઈમામ હુસૈન (અલય્હિસ્સલામ) ની જરીહ સુધી હરામઝાદો જઈ શકતો નથી, માટે જે શખ્સને એ દિવસે ઝિયારત નસીબ થાય તે ખાત્રી પુર્વક હલાલઝાદો છે, તેમાં કાંઈ પણ શક નથી.

- * સાવ નઝન અવસ્થામાં સોહબત કરવાથી મલાએકા દુર થાય છે, માટે એમ ન કરવું સારું છે.
- * હઝરત ઈમામ મુસા કાઝિમ (અલય્હિસ્સલામ) ને કોઈએ પુછયુ કે સોહબત વખતે કપડું દુર થઈ

જાય તો કેમ ? આપે જવાબમાં ફરમાવ્યું કે હરકત નથી.

* અંગુલીનો યોનીપ્રવેશ કરવો અથવા તે જગ્યાએ ચુંબન કરવું એ કાર્યમાં ગુનાહ નથી. પણ એ વું કાર્ય થઈ જાય છે ? તો આવું થઈ જવાનો સંભવ રહે છે અને કોઈથી એ કાર્ય થઈ ગયું હોય તો ગુનાહ ન સમજે અને હરામ પણ ન સમજે.

પ્રકરણ ૪-થું સોહબત કરવા માટેનો નેક સમય મોઝતબર છે ?

- * માહે રમઝાન ની પહેલી રાત્રે સોહબત કરવી સુન્નત છે.
- * સોમવારની રાત્રે સોહબત કરવાથી બાઠક થશે તો હાફિઝે કુરઆન અને ખુદાયે તેના માટે નકકી કરેલ કિસ્મત ઉપર રાજી રહેનારો હશે.

* મંગળવારની રાત્રે થએલા શરીર સમાગમથી ફરઝંદ થશે તો તે ઈસ્લામની બાદશાહત પામશે. તેનું મુખ ખુશ્બુવાળું , દિલ રહેમવાળું , હાથ જવાંમદ અને જીભ ગીબત તથા બોહતાનથી પાક હશે.

* જુમેરાતની રાત્રે (શબે જુમ્મા) સોહબત કરવાથી ફરઝંદ થશે તો હાકીમે શરાઅ અથવા આલીમ થશે.

* જુમેરાતના બપોરના સોહબત કરવાથી પુત્ર પ્રાપ્તિ થશે તો ઝઈફી સુ ધી શયતાન તેનાથી દુર

રહેશે અને દિન તથા દુનીયાની સલામતી ખુદા
તેને નસીબ કરશે.

* જો બાળક મીઠું મીઠું બોલનાર અને ખુત્બો
પડનાર થાય તો સમજવું કે જુમ્માની રાત્રીના
સોહબત કરવાનું સુંદર પરિણામ છે.

* જુમ્માના દિવસે અસરની નમાઝ પછી સોહબત
કરવાથી જે ફરઝંદ થશે તે દાના (બુધ્ધિશાળી)
તરીકે મશહુર થશે.

* જુમ્માની રાત્રે ઈશાની નમાઝ પછી સોહબત
કરવાથી પૈદા થનાર બાળક મઝહબી બાબતોમાં
મરતબાવાળો થશે.

પ્રકરણ પ-મું ધ્યાનમાં રાખવા જેવી બાબતો

* સ્ત્રી સગર્ભા હોય ત્યારે સોહબત કરવી હરામ નથી. પણ કોઈ જાતની અડચણ હોય દાખલા તરીકે સ્ત્રી ને કે ગર્ભમાં રહેલ બાળક ને ઈજા પહોંચે તો હરામ થશે. એ જાતની બીક ન હોય તો હરક્ત નથી. પણ હકીમો અને તબીબો તો સોહબત કરવાની તદ્દન મના કરે છે.

* ફરઝંદ સારો થશે કે નરસો વગેરે જે બાબતો લખાઈ ગઈ છે તે વિષે અમોએ ઉસ્તાદ ઓલમાને પુછાવેલ તો એમણે કહ્યું કે એ પ્રમાણે બનવાજોગ છે પણ એજ પ્રમાણે બને એવું કંઈ નથી એ તો અલ્લાહની મરજીની વાત છે.

* જે જે બાબતોની મનાઈ લખી છે તો તેને હરામ સમજવી નહીં પણ મકરૂહ છે અને સારૂ નથી એમ સમજવું અને જે વાત હરામ અથવા ગુનાહ લખ્યું હોય તેને હરામ તથા ગુનાહનું કામ સમજવું.

* સ્ત્રીએ જનાબતનું ગુસ્લ ન કર્યું હોય અને હયઝ આવે અથવા હયઝથી પાક થાય પછી ગુસ્લ કર્યું ન હોય અને જનાબતનું ગુસલ ચડે મતલબ કે બન્ને ગુસલ એકી સાથે હોય તો બન્ને ગુસલ જુદા જુદા કરવાની જરૂર નથી પણ આ પ્રમાણે બન્ને ગુસલની એકી સાથે નિવ્યત કરે. જનાબતનું તથા હયઝનું ગુસલ કરું છું “કુરબતન એલલ્લાહ” એ પ્રમાણે નિવ્યત કરી તુરતજ ગુસલ કરી લેવું.

* જે ઠેકાણે આ પ્રમાણે લખ્યું હોય કે ફલાણી રાત્રે સોહબત કરે તો ઠીક છે કે ઠીક નથી તો , તે રાતને

આગલી રાત ગણવી. દાખલા તરીકે સોમવારની રાત લખી હોય તો રવિવાર નો દિવસ પુરો થયા પછી જે રાત થાય છે તેને સોમવાર ની રાત સમજવી.

* દર્દમાં અથવા મિજાઝમાં જો ગરમીનો વધારો થયો હોય તો સોહબત કરવાથી એ ફરિયાદ દુર થાય છે.

* હસ્તમૈથુનથી વિર્યપતન કરવું તે હરામ છે. ડોક્ટરો વગેરે તે માટે સખ્ત મનાઈ કરે છે. કારણ કે તેથી નબળાઈ આવે છે અને રગો ઢીલી પડી

જાય છે અને આખરે નપુંસક થઈ જવાય છે તેથી સોહબતને લાયક રહેતો નથી.

* એહતેલામ, સ્વપ્નદોષથી અથવા કામો તેજનાથી અથવા હસ્ત મૈથુનથી વિર્યપતન થયું હોય તો જનાબતનું ગુસલ વાજીબ છે.

* એવા ખરાબ સ્વપ્ન આવે કે કોઈ સ્ત્રી સાથે સોહબત કરી છતાં જો વિર્યપતન ન થયું હોય તો ગુસલ વાજીબ નથી.

* સોહબત માટે લખે છે કે ચાર મહીનામાં એક વાર તો જરૂર કરે પણ એમાં શરત એ છે કે

મુસાફરીએ ગયેલ ન હોય અથવા શરઈ ઉઝર ન હોય તો.

* આલીમોમાં મશહુર છે કે જો બાકેરા (કુંવારી) સ્ત્રી સાથે નિકાહ કર્યા હોય તો શરૂઆતની સાત રાત્રી તેણી માટે ખાસ છે. અને સ્ત્રી બાકેરા ન હોય તો ત્રણ રાત તેણી માટે બસ છે.

* પુરુષ માટે હુકમ છે કે બગલ અને શર્મગાહના વાળ ચાલીસ દિવસથી વધારે સમય ન રાખે , સ્ત્રીઓ માટે હુકમ છે વીસ દિવસ થી વધારે ન રાખે, એ છેલ્લી હદ છે એથી વધારે સમય રાખે તો

ઘણી જ મઝિમ્મત વારિદ થયેલ છે હઝરત ઈમામ
જઅફરે સાદિક (અલય્હિસ્સલામ) મે ફરમાવ્યું છે કે
ખરાબ વાળ સાત દિવસ થી વધારે રાખવા નહીં.
નુરાથી એ વાળ કાઢવાનો ઘણો સવાબ છે.

(નુરો એટલે યુનો અને હડતાલથી

બનાવેલું મિશ્રણ)

* સ્ત્રી હયઝથી પાક થાય ત્યારે ગુસલ કર્યા પછી કે
તુરત જ સોહબત કરે તેમાં ઘણા ફાયદા છે.

* ઉપર ની વાતથી ઘણા વિરૂદ્ધ વાત કહે છે કે
હયઝથી પાક થાય પછી દસ દિવસ સુધી છેટે

રહેવું સારું છે તેથી શરીરમાં નબળાઈ આવતી નથી તે પછીના વીસ દિવસ સારા છે.તેમાં પણ વચલા દસ દિવસ ઉતમ છે.

* નાની ઉમર ની કન્યા સાથે નિકાહ કરવા જાયેઝ છે પણ જ્યાં સુધી નવ વર્ષ પુરા થઈ દસમું વર્ષ શરૂ ન થાય અથવા વધુ ઉમર ન થાય ત્યાં સુધી સોહબત કરવી હરામ અને ગુનાહ છે.

* છોકરી સાથે દસમું વર્ષ શરૂ થયા અગાઉ સોહબત કરી હોય તો તે હરામ કામ તો ક્યું ઉપરાંત જો તેણીની તે જગ્યા જખમાઈ હોય એટલે

પેશાબ આવવાનો માર્ગ અને હયઝ આવવાનો
માર્ગ એક થઈ જાય , અથવા પેશાબ પાચખાનાની
જગ્યા એક થઈ જાય તો તેણી આખી ઊંદગી સુધી
પોતાના પતિ માટે હરામ થઈ જાય છે , ઘણા
આલીમો નો મત છે કે એથી નિકાહ તુટતા નથી.
તેમજ તલાક દેવી વાજીબ નથી. ફક્ત સોહબત
કરવી હરામ થઈ જાય છે. બાકી હસે બોલે
વિગેરેની મનાઈ નથી, પણ જો નવ વર્ષ પુરા થઈ
ગયા પછી જો એમ થયું હોય તો હરામ થતી નથી.

* હયાત પત્ની ની સગી બહેન સાથે નિકાહ થઈ શકતા નથી, અને છતાં પણ જો નિકાહ કરે તો તે નિકાહ ખોટા છે અને અવલાદ થશે તો તે વલદુઝઝીના કહેવાશે.

* જે સ્ત્રી પતિવાળી હોય , અથવા તેણીના ઇદ્દાની મુદત પુરી થઈ ન હોય , એવી સ્ત્રી સાથે ઝીના કરેલ હોય તો કોઈ દિવસ તેણી સાથે નિકાહ કરવા તે પુરુષ માટે હલાલ નહીં થઈ શકે.

* પતિ વગર ની સ્ત્રી સાથે ઝીના કરેલ હોય (જો કે ઝીના કરવાનો ગુનાહ તો એને માથે છે જ પણ) એ સ્ત્રી સાથે નિકાહ કરવા હોય તો થઈ શકે છે.

* પત્ની હોવા છતાં કોઈ પુરૂષ ઝીના કરે અથવા પતિ હોવા છતાં કોઈ સ્ત્રી ઝીના કરે તો, શરીઅતમાં તેની સજા એક ખાડામાં તેને બેસાડી પથ્થર મારીને મારી નાંખવાનો હુકમ છે. અને પત્ની ન હોય તેવા પુરૂષે અથવા પતિ ન હોય તેવી સ્ત્રી જો ઝીના કરેલ હોય , તેવા સ્ત્રી પુરૂષ ની સજામાં એક્સો કોરડા મારવાનો હુકમ છે.

* જે સ્ત્રીને તલાક આપી હોય , તો જ્યાં સુધી ઇદો પુરો ન થાય ત્યાં સુધી તે સ્ત્રી સાથે કોઈ નિકાહ કરી શક્તું નથી. છતાં પણ જો નિકાહ કરે તો તે નિકાહ કરનાર ને નિકાહ પડાવનારને જેણે એ નિકાહ માટે પરવાનગી આપી હોય તે સર્વ ઉપર ખુદાની લાનત છે , એટલે સહુ ગુનેહગાર છે અને જો તેઓ સોહબત કરશે તો તે વ્યભિચાર કહેવાશે અને અવલાદ થશે તો તે અવલાદ વલદુઝઝીના છે. ઉપરાંત તે બન્ને જણ કોઈ દિવસ નિકાહ કરી શક્તા નથી.

* ખુદા ન કરે અને કોઈએ કોઈ પુરૂષની સાથે સુષ્ટિ વિરૂદ્ધ કુકર્મ કરેલ હોય તો તેની મા , બહેન કે દીકરી સાથે એ કુકર્મ કરનારના નિકાહ થઈ શકતા નથી.

* જેણે તલાક ની શરતો મુજબ પોતાની પત્નીને નવ તલાક આપેલ હોય તો પછી તે કાયમ માટે હરામ થઈ જાય છે.

* કોઈએ પોતાની કુઈ અથવા માસી સાથે વ્યભિચાર કરેલ હોઈ તો કુઈ કે માસીની ઢિકરી સાથે તેના નિકાહ થઈ શક્તા નથી.

* કોઈ પુરૂષ, કોઈ સ્ત્રી સાથે દસ કે ત્રીસ વર્ષ કે પચાસ વર્ષ અથવા એથી વધુ ઓછી મુદત માટે નિકાહ કરે તો કોઈપણના મુત્યુ પછી એ બન્નેમાંથી કોઈપણ મરનાર ની મીલક્ત નો વારસ થઈ શક્તો નથી.

* સ્ત્રી ને તલાક આપવા બાબત એવો હુકમ છે કે બે આદિલ ની સામે તલાક નો સીગો જારી કરવો

જોઈએ, પછી ઈદો પુરો થયા બાદ સ્ત્રી નિકાહ માંથી નીકળી જાય છે. તે સિવાય સ્ત્રી નિકાહ માંથી નીકળી શક્તી નથી. પણ શરીઅતના કાનુનને ફગાવી દઈ જમાતના ધારા-ઘોરણ પ્રમાણે લખી આપે તો તે નાજાઈઝ છે અને તેણી સાથે બીજું કોઈ નિકાહ પણ કરી શક્તું નથી, અને નિકાહ કરશે તો તે બન્ને કરેલ સોહબત ગેરકાનુની એટલે વ્યભિચાર કહેવાશે , અને તેણીનો આગલો પતી શરા પ્રમાણે તલાક નહી આપે તો તે દય્યુસ કહેવાશે.

* ઈસ્લામ માં એકથી વધારે એટલે કે ચાર સ્ત્રીઓ સાથે નિકાહ કરવાની રજા આપેલ છે.પણ એમાં શરત એ છે કે બે, ત્રણ યા ચાર સ્ત્રીઓ હોય તો તે તમામ સાથે અદલથી વર્તવું જોઈએ.

ઘણા લોકો ઈસ્લામના બહુ પત્નીત્વના કાનુનને વખોડે છે કે એથી ગેર ફાયદા ઘણાં છે. દાખલા તરીકે બે શોક્યોમાં કજીયા થાય , પતિની મોહબ્બત વહેંચાઈ જાય , પણ શરીઅતે એક થી વધુ પત્ની કરવાની રજા આપી છે તેથી એમ નથી કે તે વાજીબ છે , પણ રજા હોય તો એથી ઘણી

સગવડો સચવાય છે , પત્ની વાંઝણી હોય , તેનાથી
અવલાદ થતી ન હોય તો બીજી પત્ની કરે , તેમજ
એક સ્ત્રી સદાને માટે બિમાર રહ્યા કરતી હોય
.વિગેરે વિગેરે

* પત્ની ને શરીરત પ્રમાણે તલાક આપ્યા પછી
તુરત જ હરામ થઈ જતી નથી. પણ ઈદાનો સમય
વિતી ગયા પછી હરામ થઈ જાય છે. હવે જો ઈદો
પુરો થયો ન હોય અને પુરુષ ઈચ્છે કે તેણીને પાછી
લાવવી છે તો તેણી સાથે પતિ પત્નીના સબંધ થી

વર્તે એટલે તલાક ટુટી જઈ નિકાહ સંઘાઈ જશે ફરી નિકાહ પડવાની જરૂર રહેતી નથી.

* સ્ત્રી ને તલાક આપ્યા બાદ ઈ દાનો સમય વિતી ગયા પછી સ્ત્રી નિકાહ માંથી નીકળી જાય છે. પછી જો પુરૂષ પોતે તલાક આપેલ સ્ત્રીને ફરી વાર પોતાની પત્ની તરીકે સ્વીકારવા તૈયાર થશે તો ફરી વાર નિકાહ કરવા પડશે. આમાં એ શરત નથી કે તલાક આપ્યા પછી તેણી બીજા પુરૂષ સાથે નિકાહ કરે. અને તે પુરૂષ તેણીને તલાક આપે પછી પેલો પુરૂષ તેણી સાથે નિકાહ કરી શકે.

* ઘણાં માણસોની માન્યતા છે કે કોઈ પણ શખ્સની છોકરી વેચાતી લેવાથી તેણી આપણી લોંડી થઈ જાય છે પણ એ સમજફેર છે, મુસલમાન યાહે સુન્ની હોય કે શીઆ પણ કોઈ રીતે મુસલમાનની બેટી લોંડી થઈ શક્તી નથી.

* વિના કારણે સ્ત્રીને તલાક દેવાની સખ્ત મનાઈ અને મકરૂહ તેમજ મઝિમ્મત કરવામાં આવી છે. બને ત્યાં સુધી તલાક આપવી નહિં. બીજા કેટલાક મઝહબમાં બીજી સ્ત્રી કરી શક્તા નથી તેમજ તલાક પણ આપી શક્તા નથી પરંતુ ઈ સ્લામમાં તેમ

નથી. હવે કોઈ ને સ્ત્રી ખરાબ મળે અને રાત દિવસ દુઃખ આપ્યાજ કરે અને સતાવ્યા કરે , અને તે સ્ત્રી શોહરને કોઈ દિવસ પ્રેમભાવથી બોલાવતી નથી , અને તે શોહર નો જાતિય અસંતોષ પણ પ્રજબ્યા કરે છે. તેથી અવળે માર્ગે દોરાઈ જવાનો ભય રહે છે અને છેવટે પુરુષ હરામ કાર્ય (વ્યભિચાર) તરફ દોરાય છે. સ્ત્રી, શોહરને આપસમાં હળીમળીને રહેવું જોઈએ.

અને એટલે જ તો ઈસ્લામે વ્યાજબી

તલાકને અવગણી નથી. પણ કદાચ કોઈ અકારણ

અને ગેર વ્યાજબી રીતે તલાક આપે તેથી એવા એકાદ પ્રસંગને કારણે તલાકની પ્રથાને ન જ વખોડી શકાય.

* તલાક આપવામાં આસાની નથી તલાકમાં અમુક શરતો નક્કી કરેલ છે અને જો શરતો પુરી થઈ ન હોય તો તલાક આપી શકાતી નથી ‘મેં તને તલાક આપી’ એમ કહેવાથી સ્ત્રી નિકાહમાંથી નીકળી જતી નથી, કોર્ટથી છુટાછેડા કરાવે તો પણ સ્ત્રીનો હક પુરૂષ ઉપરથી ઉઠી જતો નથી.

પ્રકરણ - ૬ કેટલાંક ખુલાસા

* કેટલાક માણસો પરણેલા હોવા છતાં પણ વેશયાઓના ઉંબરે આળોટતા હોય છે , તેઓ એ જાણતા હોય છે કે વ્યભિચાર એ ગુનાહે કબીરા છે , એ ઉપરાંત એનાથી શારીરિક નુક્સાન પણ ખુબ ખુબ થાય છે. કેટલાંક ચાંદી, ગરમી, પ્રમેહ ઇત્યાદી દર્દ ના ભોગ થઈ પડે છે. કેટલીક વખત વધુ પડતા સમાગમના કારણે વધુ પડતું વીર્યપતન થવાથી નપુસંક પણ થઈ જવાય છે. ઘરની સ્ત્રી

કરતાં વેશ્યા કંઈ વધુ આનંદ આપી શક્તી નથી.
સિવાય કે બરબાદી અને બદનામી.

વેશ્યા સાથેના સહવાસમાં પુરુષ ના નસીબે
તો છેવટે શરીર ની બરબાદી , ધન ની બરબાદી
અને ઈઝઝતની બરબાદી જ રહે છે. માટે
વેશ્યાઓને ઝહરીલો સાંપ સમજી તેનાથી અળગા
રહેવામાં જ ભલાઈ છે.

અતિ સમાગમની આદત જ પુરુષોના
પતનનું ઘણે ભાગે કારણ હોય છે. તો છેવટે કાંઈ

નહીં પણ પોતાના શરીરની તંદુરસ્તી ખાતર
સમાગમની કાંઈક મર્યાદા તો રાખવી જ જોઈએ.

સંભોગ સબંધી વ્યવહારમાં , અતિ સંભોગ
સ્ત્રી કરતાં પુરુષને વધારે નુકસાનકારક છે , ઈચ્છા
ન હોય અથવા કંટાળો હોય તે વખતે જ એ
વ્યવહાર સ્ત્રીને માટે પણ ખતરનાક છે.

સ્ત્રી કે પુરુષ બન્ને માટે અપરણીત કે
પરણીત બેઉ અવસ્થામાં અતિ સંભોગનું પરિણામ
એક સરખું જ નુકસાન કારક છે પરણ્યા પછી ભોગ
વિલાસમાં ડુબી જવું એ ખરેખર ચેતન શક્તિનું

નખ્ખોદ કાઢવાનો જ પ્રયત્ન છે. ઘણી વખત તો અતિ સંભોગની ટેવ, ખાવા પીવાની, કામની અને ઉઘવાની ટેવની જેવી જ થઈ જાય છે. જેમ માણસ વધારે સ્ત્રીસંગમાં રચ્યો પરચ્યો રહે છે. તેમ તેની કામોત્તેજના વધારે ને વધારે પ્રજાળ્યા કરે છે. તેનો જાતિય અસંતોષ કોઈપણ સ્ત્રીથી શાંત થતો નથી.

ઘણાં સ્ત્રી પુરૂષો કુંવારી કે પરણેલી

અવસ્થામાં ચારિત્રશીલ અને નિતિવાન રહીને

વિર્યખોટે માર્ગે વહી જવા દેતા નથી. પણ એ જ

સ્ત્રી પુરૂષો ઘણી વાર પરણ્યા પછી વધારે પડતા

સ્રી સંગમાં ડુબી જાય છે. વખતો વખત કામોત્તેજક
વિચારો પણ મનને ખાલી કરી નાંખે છે અને તેથી
નબળાઈ આવે છે. જ્યારે વારંવાર એ પ્રમાણે થાય
ત્યારે સ્વાભાવિક રીતે જ માણસ દુઃખી થઈ જાય છે
અને કુદરત ના કાનુનનો અનાદર કરવાથી વુદ્ધત્વ
જલ્દી આવે છે. વધારે પડતા સ્રી સંભોગથી
નબળાઈ પ્રાપ્ત થયા પછી ઉત્પન્ન કરેલાં
બાળકોનું આયુષ્ય ટુંકુ હોય છે. કારણ કે જેનાથી
જીવન સત્વ તેને મળવું જોઈએ તે તો તેના માતા
પીતાએ વેડફી નાખેલ હોય છે , થોડીક મીનીટોના

સુખના કારણે પોતાની અવલાદની આખીએ
ઝિંદગી બરબાદ કરી નાંખવી તે ઘણી જ
અફસોસની વાત છે.

વધારે પડતા સ્ત્રી સંગના કારણે ક્ષય ,
અજીર્ણ, મનની બેચેની, દમ, યાદશક્તિની ઓછપ
ઇત્યાદિ ભયંકર દર્દો થાય છે.

ઘણાં એમ પણ કહે છે કે હંમેશા માટે ખાસ
કાંઈ વાંધો નથી. છતાં શરત એ છે કે હંમેશા એક
વખત થી વધારે સોહબત કરવી નહીં. ઈન્સાનના
શરીરમાં વિર્ય એકી વખતે એટલું ભેગું થાય છે કે

તે ત્રણ વખત વિર્ય પતન થતાં બે ભાગ જેટલું રહે
છે, તેથી લાંબો વાંઘો આવતો નથી. પણ
બીજીવારના વીર્યપતનથી વીર્યનો જથ્થો ખુબજ
ઘટી જવાથી ઈન્સાનને સહેજ નુક્સાન થાય છે
અને ત્રીજી વાર વીર્યપતન થતાં માણસ બીલકુલ
કમજોર થઈ જાય છે પણ જ્યારે ચોથી વાર
સોહબત કરે છે ત્યારે વીર્ય ને બદલે લોહી નીકળે
છે, અને પુરુષ પૌરુષત્વહિન થઈ જાય છે , અને
રફતા રફતા સ્ત્રી માટે નકામો બની જાય છે.

અતિસંભોગના પરિણામની ભયાનકતા :

હવસખોરીની અતિશયતાથી ફક્ત સ્ત્રી-

પુરુષને જ નહીં પણ તેથી ઉત્પન્ન થતાં બાળક ને
પણ ઘણું જ દુઃખ સહેવું પડે છે , પોતાની
જવાબદારીથી બાળકને પોતાના શરીરનો તંદુરસ્ત
બાંધો, તંદુરસ્ત ઈન્દ્રિયો અને તંદુરસ્ત મન
મેળવવાનો હક છે. એ હકને ખુંચવી લેનારા ,
રોગીષ્ટ અને કમજોર બાળકો ઉત્પન્ન કરનારા
માણસો શું વિચાર કરતાં નહીં હોય?

પરંતુ અફસોસ છે કે આ ગંભીર બાબતને લોકો એ સાવ સામાન્ય ગણી તેના પ્રત્યે બિલકુલ બેદરકારજ રહે છે તે ઘણુ અફસોસજનક છે.

* હસ્તમૈથુનથી વીર્યપતન કરવું તે ગુનાહે કબીરા છે એટલું જ નહીં પણ નસો ઢીલી પડી જાય છે. રફતા રફતા એના પરીણામે નપુસંકતા આવે છે.

હસ્તમૈથુનની ખરાબ આદતને કારણે બીમારી તરફ આગળ વધતા યુવાનો પોતાના શરીરના ખૂબજ કિંમતી સત્વને ખુબજ ખરાબ રીતે વેડફી નાંખે છે , હસ્તમૈથુનની બુરી આદતમાં

ફસાણા પછી એતો રોજીંદો ક્રમ બને છે , અને એ બિચારાને તો ખબર પણ નથી હોતી કે પોતે જ પોતાનો શત્રુ બની બેઠો છે. પોતે પોતાના જીવનમાં આનંદ , આરામ અને સ્કુર્તિના બદલે વિનાશને નોંતરૂ દઈ રહ્યો છે.

ક્ષણિક આનંદ માટે (અને એ આનંદ પણ છેવટે તો નાશ જ પામે છે) તેને ખાતર વારંવાર વીર્યપતન કરતાં યુવાનો જાણી લે કે વીર્યનો સોઈની અણી ઉપર આવે એટલો ભાગ પણ

સુમદર્શક ચંત્રથી તપાસવામાં આવે તો તેમાં જીવન
નાં ઘણા બધા તત્વો જોવામાં આવે છે.

શારીરિક સમાગમની મુદત તો શક્ય છે.

પણ હસ્તમૈથુનની બુરી લતમાં ફસાયેલો યુવાન
એમ નથી કરી શક્તો. એ તો હસ્તમૈથુનને
અમર્યાદીત રીતે રોજને રોજ કરેજ જાય છે , અને
એનાથી થતા હદ કરતાં પણ વધારે વીર્ય પતનના
કારણે તેના શરીરમાંહેનાં વીર્યાશયો ખાલીના ખાલી
જ રહે છે.

વીર્યનું એક બિંદુ ચાલીસ રક્ત બિંદુઓની
બરાબર છે. આગળ લખ્યા મુજબ વીર્યમાં
જીવનના તત્વો પણ પુષ્કળ પ્રમાણમાં હોય છે.

હસ્તમૈથુનની બુરી લતમાં ફસાયેલા
કમનસીબ યુવાનો, તમે વિચારો કે, વારંવાર થતા
વીર્યપતનથી શરીરમાંથી પુષ્કળ લોહી વહી જાય ,
જીવન તત્વો ઓછા થાય , તો પછી તેનું પરિણામ
કેટલું ભયંકર આવે ? પુરુષ પૌરુષત્વહિન ,
શક્તિહિન, વીર્યહિન થઈ જાય અને જીવન અકારું
થઈ પડે છે.

ઘણાં યુવાનોની ફરિયાદ આપણે વારંવાર સાંભળીએ છીએ કે એમને સ્વપ્નમાં પેશાબ અથવા તો સહેજસાજ આંચકાથી પણ વિર્ય નીકળી જાય છે, એ રીતે અતિચ્છાએ વિર્યનું નીકળી જવું તે ધાતુક્ષયના દર્દથી ઓળખાય છે , તે દર્દ થવાના મુખ્ય બે કારણો છે.

(૧) હસ્તમૈથુન

(૨) અતિ સ્ત્રી સમાગમ

હદ કરતાં વધારે વીર્ય નીકળી જવાથી

માણસ નામદં (નપુસંક) બની જાય છે. કદાચ તે

બિલકુલ નપુસક ન થઈ જાય તો પણ તેની

કામોત્તેજના મંદ પડી જાય છે. જ્યારે તે સોહબત

કરે છે ત્યારે ઘણી જલ્દીથી વિર્યપાત થઈ જાય છે ,

તેથી સોહબત નો આનંદ મળો જોઈએ તે આનંદ

તે નથી મેળવી શક્તો, અને પોતાની પત્નિને તો તે

જરાપણ સંતોષી નથી શક્તો , પરિણામે પત્ની

તરફથી હેત અને પ્રેમના બદલામાં ધિક્કાર અને

નફરત મેળવે છે. આમ બંને પક્ષે નુકસાન થવાનો ભય રહે છે.

હસ્તમૈથુનની લત નવયુવાનોમાં જોવામાં આવે છે એનાથી એમને સ્ત્રી સંગ જટલો પણ આનંદ નથી મળતો.આવી ખરાબ લતથી આખ્ખીએ ઝિંદગીનું સત્યાનાશ કાઢી નાંખવું અને જીવન ભર નપુસંક રહેવું એ કેટલી મુર્ખાઈ છે ? જ્યારે એવા ભણેલાના લગ્ન થાય છે , ત્યારે તેની પત્નીના મનમાં આનંદ માતો નથી કે ભણેલો ગણેલો વર મળ્યો પણ જ્યારે સમાગમનો સમય

આવે છે ત્યારે જ તે બિચારી ને ખબર પડે છે કે હું
તો એક નપુસંક અથવા નપુસંક જેવાની સાથે
પરણી છું , ત્યારે તેણી નિસાસો નાંખતા કહે છે ,
અફસોસ મારી ઝિંદગી બરબાદ થઈ ગઈ , આ
કરતાં તો કોઈ અભણ, અજજડ પણ પૌરુષત્વવાળો
ધળી મળ્યો હોત તો સારું થતે.

યકીન માનજો એ બુરી લતનું પરિણામ
ભયંકર દર્દ અને મૌત સિવાય કંઈજ નથી. એ
બદફેલી માં પડેલા યુવાનોને સમજી લેવું જોઈએ કે
એનાથી શરીર નો બહાર નો દેખાવ કદરૂપો થઈ

જાય છે, ચહેરાની રોનક અને હોઠ બગડી જાય છે ,
આંખના દર્દ થાય છે , સંધિવા થાય છે , અને જેમ
જેમ તે દર્દો વધતા જાય છે તેમ તેમ હાડકાઓ ને
અસર કરતું જાય છે અને છેવટે તે દર્દો રિબાઈ
રિબાઈ ને મરણ પામે છે.

જો કોઈ એ બુરી આદતમાં ફસાયેલા હોય
તો તુરત જ તે ખરાબ ટેવને તિલાંજલી આપી દે
અને તેનાથી જે નુક્સાન થયું હોય તો આડાઅવળા
કંઈ પણ ઉપાયો અજમાવવા પહેલાં કોઈ સારા
ડોક્ટર, હકીમ કે વૈધ ની પાસે દિલ ખોલીને વાત

કહી દે , અને પછી તેની સલાહ પ્રમાણે વર્તવું જોઈએ.

આવી આવી વાતો લખવાનો મતલબ એ જ છે કે યુવાનો આવી બુરી આદતના નુક્સાનોથી વાકેફ થાય અને જાણે કે તે દીન અને દુનિયા બન્નેમાં નુક્સાન પહોંચાડનારી ટેવ છે , તેથી એ આદતમાં ફસાયેલા યુવાનો તેમાંથી નીકળવા પ્રત્યન કરે.

આ લખાણ જ્યારે આ પુસ્તકની અગાઉની આવૃત્તિઓમાં છપાયું ત્યારે કેટલાક જણે લખેલ કે

‘અમો આ મસલાથી અજાણ હતા પણ આદાબે મુજામેઅતમાં વાંચ્યું કે તે તો ગુનાહે કબીરા છે , અને તેમાં આટલા બધા શારિરીક નુક્સાનો છે તે પછી અમોએ તે આદત છોડી દીધી છે.’

* ઘોડા, બળદ, કુતરા ઈત્યાદીની અવલાદ મજબુત થાય છે તે માટે જાતવાન અને તંદુરસ્ત જોડની ઘણી જ ચીવટથી ઈન્સાન શોધ કરે છે , પણ પોતાનીજ અવલાદ સારી થાય તે માટે ઈન્સાન એટલી ચીવટ કેમ નહીં રાખતો હોય ?

સ્ત્રી યા પુરુષ બન્નેમાં એક જણ નબળા

બાંધાનું અથવા રોગીષ્ટ હોયતો તેમના લગ્ન કરવા

ઈચ્છનિય નથી પણ જ્યાં સુધી બાળકોને

વારસામાં દર્દ કેવી રીતે થાય છે એ જ્ઞાનથી

માણસો અજ્ઞાન રહેશે ત્યાં સુધી એ બનવું સંભવિત

છે.

અતિ અફસોસ કરવા જેવું છે કે પૈસો , ઉંચી

જાત અને એવી બીજી લાયકાત ઉપર વધારે

ધ્યાન આપી સ્ત્રી પુરુષોનું જોડું સાંધી દેવાય છે ,

પણ આવી રીતે કજોડાથી નબળી અવલાદ ઉત્પન્ન

શાય છે , પૈસાદાર યુવાન ગમે એટલો બેડોળ ,
રોગિષ્ઠ, બબુચક હશે તો પણ તેની પસંદગી એક
રૂપવાન તંદુરસ્ત અને હોશિયાર તરીકે કરવામાં
આવે છે.

લગ્ન ભવિષ્યના સઘળાં સુખોનો આધાર છે,
જરા પણ લાંબો વિચાર કર્યા વિના લગ્નથી બંધાઈ
જવું તે તો નરી મુર્ખાઈ છે , લગ્નમાં જોડાતા પહેલાં
સ્ત્રી પુરુષે પરસ્પર ના શરીરના બાંધાની બરાબરી ,
ઉમ્મરનો તફાવત અને એક બીજાના વિચારો
સબંધી વિચાર પુર્વક ક્સોટી કરે લેવી જોઈએ ,

એકજ વિચારો ના, એક સકખા ગુણો ધરાવતાં અને તંદુરસ્તી ધરાવતાં પતિ પત્ની બને તો તેઓ જીવનનું સાચું સુખ માણી શકે છે બુદ્ધિવાન બેવકુફની સાથે, ઉદાર કંજુસ ની સાથે, તંદુરસ્ત ની બિમારની સાથે એવીજ રીતે પરસ્પર વિરુદ્ધ ગુણો ધરાવતા કજોડાનું જોડાણ ખુબ જ દુઃખદાયક પરિણામ ભોગવે છે અને ઘરનાં લોકોની પણ ઉંઘ હરામ થઈ જાય છે.

સ્ત્રીએ, પતિ પસંદ કરવામાં અને પુરૂષે

પત્ની પસંદ કરવામાં ઘણી બાબતો ધ્યાનમાં

રાખવાની જરૂર છે. કોઈ પણ દર્દથી પીડાતી સ્ત્રી પત્ની થવાને લાયક નથી. અતિ નાની કમરને ખુબસુરતીની નિશાની ધારવી એ તો નરી પાગલતા જ છે. એવી સ્ત્રી તંદુરસ્ત બાળકો નથી આપી શકતી.

* બચપણમાં શાદી કરવાની શરીરતમાં મનાઈ નથી, છતાં એની સારી નરસી હદ તો છે જ.

આપણી નજર સમક્ષ અનેક પ્રસંગો છે કે બાળલગ્નથી વિદ્યા અને કળાઓનો જેવો જોઈએ તેવો અભ્યાસ નથી થઈ શકતો , ઉપરાંત

બચપણમાં સંઘાયેલા જોડા વિચાર કરતાં થાય છે ત્યારે તેઓના વિચારમાં ઉત્તર દક્ષિણનું છેટાપણું હોય છે અને તેઓને એ લગ્ન ભાર રૂપ લાગે છે , પુરુષને સ્ત્રી નથી ગમતી અને સ્ત્રી ને પુરુષ નથી ગમતો, એમનું લગ્ન એમના જીવનની વસંતને પાનખરમાં ફેરવી નાખે છે.

મા-બાપ અથવા તો સગાઓની લાગવગ , દલાલ કે દબાણથી થયેલા લગ્નો સુખી નિવડતા નથી. કોઈ વેળા તો તેનું પરિણામ ખુબજ દુઃખદાયક હોય છે. તે જોડાથી અવલાદ પણ

ખરાબ ઉત્પન્ન થાય છે. જો કે છેક નાની ઉંમરમાં
અવલાદ થઈ શક્તી નથી. પણ અપવાદ રૂપે
અગિયાર વર્ષની બાલિકાઓએ બાળકનો જન્મ
આપ્યા ના દાખલા મવજુદ છે. નાની બાલિકાઓનું
ગર્ભસ્થાન સ્વભાવિક રીતેજ નાનું હોય છે. નાના
ગર્ભસ્થાનમાંથી પૈદા થનાર બાળક તંદુરસ્ત અને
સશક્ત હોય તે તો અસંભવિત છે.

હવે આપણે બાળલગ્નથી થતા શારીરિક
નુકસાન વિશે હકીમો , વૈદ્યોનો શું મત છે , તે
તપાસીશું.

તેઓ કહે છે કે નાની વયના માતા-પિતાના બાળકો, હિન, સત્વરહિત અને ટુંકી ઉંમરના હોય છે. આટલું જ નહીં પણ બચપણમાં ગર્ભ રહેવાથી ઘણી સ્ત્રીઓના શરીર નબળા થઈ જવાથી તંદુરસ્તીનો નાશ થઈ જાય છે , જીવન ટુંકાઈ જાય છે, માટે બાળલગ્ન અટકવા જ જોઈએ, અને બાળક બાલિકાને પુખ્ત ઉંમર ન થાય ત્યાં સુધી દુર રાખવા જોઈએ.

* બ્રહ્મચારી એટલે કુવારા રહેવું , એ તો શરીર વિજ્ઞાનના કાનુનથી બિલકુલ ઉલ્ટું જ છે. કોમાર્ય

પાળતા મનુષ્યો કરતાં પરણેલા પુરૂષોની ઊંદગી
લાંબી હોય છે , એટલુંજ નહીં પણ અબ્રહ્મચારી
કરતાં બ્રહ્મચારીઓમાં ગુહમાર્ગોના દર્દ વિશેષ
જોવામાં આવે છે. એટલે જ તો શારીરિક અને
માનસીક તંદુરસ્તી ઈચ્છતા સ્ત્રી પુરૂષો એ પુખ્ત
ઉમર થતા લગ્નથી જોડાઈ જવું જ સારૂં છે.

સ્ત્રીને પુરૂષના દેહની અને પુરૂષને સ્ત્રીના
દેહની ભુખ એ તો કુદરતનો અતુટ કાનુન જ છે
મતલબ કે દરેક સ્ત્રીને પતિ હોવો જોઈએ અને
દરેક પુરૂષને પત્ની હોવી જ જોઈએ.

* હમલ રહેવાની દોઆ , ક્સુવાવડ ન થાય તે માટેની દોઆ ઇત્યાદી બાબતો આદર્શમાતામાં વિસ્તારથી વર્ણવેલ છે , તેથી આ પુસ્તકમાં નથી લખતાં પણ અહીયા સગર્ભા સ્ત્રીઓ માટે હકીમો તથા વૈધો જે કાંઈ કહે છે તેમાંથી જરૂરી વાતો ચર્ચીશું.

જ્યારે ગર્ભ રહે છે ત્યારે માતા પિતા ના દીલમાં જે વિચારો હોય , જેવી શારીરિક તથા માનસિક સ્થિતિ હોય તેવાજ વિચારોનું તેવીજ

શારીરિક અને માનસિક સ્થિતિવાળા બાળકનું બીજ ગર્ભમાં રહે છે.

હયઝના સમયમાં સ્ત્રીએ, પતીથી અળગાજ રહેવું જોઈએ. કારણ કે જેમ નદીના પ્રવાહમાં નાખેલું લાકડું પ્રવાહની વિરુદ્ધ દિશામાં આગળ થઈ શક્તું નથી. તેવી જ રીતે હયઝનું ખુન વહી રહ્યું હોય તે વખતે વીર્ય આગળ જઈ ગર્ભસ્થાન સુધી પહોંચી શક્તું નથી. છતાં કદાચિતને પહોંચે તો પણ હયઝના પહેલા દિવસે રહેલો ગર્ભ પ્રસવ વેળા મરણ પામે છે. હયઝ આવવાના બીજા દિવસે

ગર્ભથી પ્રસવ પામનાર બાળક અધુરા અંગનું તથા સાવ ઓછી ઉંમરનું હોય છે , પણ હયઝ આવવાનો સમય પુરો થયા પછી રહેલા ગર્ભથી બાળક જન્મે છે તે લાંબી આવરદા અને તંદુરસ્ત શરીર લઈને અવતરે છે.

સર્ગામા સ્ત્રીના શરીર અને મન ઉપર જે કાંઈ સારી નરસી અસર થાય છે તેવીજ અસરવાળા બાળકોને તે જન્મ આપે છે , માટે સર્ગામા સ્ત્રીઓએ ગર્ભ રહે ત્યારથી , મનને સારા અને ઉત્તમ વિચારોથી ભર્યું ભર્યું રાખવું. સ્વચ્છ

કપડાં પહેરવાં , દુર્ગંધમય વાતાવણથી દુર રહેવું ,
ભય પમાડે તેવી વાતો અને વસ્તુઓનો વિચાર
પણ ન કરવો , વાસી અને ઉતરી ગયેલો ખોરાક
ખાવો નહીં, જરૂરી કામ સિવાય ઘરની બહાર પણ
જવું નહીં, જીન, ભુત, બલા વિગેરેના વ્હેમવાળા
સ્થળે જવું નહીં, જોર થી બોલવું પણ નહીં, શરીરને
કષ્ટ થાય તેવું કાર્ય ન કરવું , ગર્ભમાં રહેલ
બાળકના તન, મન ઉપર માઠી અસર કરે તેવી
વાતો અને વર્તન થી અળગા રહેવું જરૂરી છે.

સગર્ભા સ્ત્રીને ઉંચા ખાટલા યા પલંગ ઉપર સુવું સારું નહીં , અલબત્ત પહોળાઈમાં મોટો હોવો જોઈએ, અને પથારી પણ સ્વચ્છ હોવી જરૂરી છે. સુતી વખતે હળવા કપડાં શરીર ઉપર હોવા જોઈએ. સાદો પણ પૌષ્ટિક ખોરાક સગર્ભા સ્ત્રી એ લેવો જોઈએ.

સગર્ભા સ્ત્રીની ઈચ્છા વણસંતોષાએલી રહે તો તેની અસર ગર્ભમાં રહેલ બાળક ઉપર થાય છે. શોક, ચિંતા, આઘાત, ગુસ્સો અને અસંતોષ વિગેરે

બાબતો સગર્ભા સ્ત્રીનું દિલ અનુભવ્યા કરે તો તેની ઘણીજ માઠી અસર લઈને બાળક અવતરશે.

ઘોડા ઉપર અથવા હાથી ઉપર , યા એવી જ કોઈ બીજી ઉચી જગ્યાએ ચડવું , ક્ષરત કરવી, ઉતાવળે ચાલવું, પાણીમાં ચાલવું, કજીયો કંકાસ કરવો, તીખા, ગરમ, ખાટા તથા પચવામાં ભારે પકવાનો ખાવા, રાતના જાગવું અને ઉભડક બેસવું ઈત્યાદી બાબતોનો સગર્ભા સ્ત્રીઓએ ત્યાગ કરવો જરૂરી છે , બનતા સુધી જો ફળફળાદી ખાય તો વધારે સારું.

ગર્ભ રહ્યા પછી સ્ત્રીઓને જુદી જુદી ચીજ ખાવાની ઈચ્છા થયા કરે છે. એ વખતે જો તેણીની એ ઈચ્છાઓ સંતોષાય તો સશક્ત અને તંદુરસ્ત બાળકનો તેણી જન્મ આપે છે , પણ જો તેણીની ઈચ્છા વણસંતોષાયેલી રહે તો ગર્ભ માં રહેલ બાળકના અવયવો ઉપર ખરાબ અસર થાય છે. ગર્ભ પડી જાય અથવા તેને નુક્સાન થાય તેવી ચીજો ખાવાથી દુર રહેવું જોઈએ અને મનને કાબુમાં રાખવું જોઈએ.

બાળકના તન, મન ઉપર મા-બાપની સારી નરસી ટેવની ઘણીજ અસર થાય છે , પતિ પત્ની માં કાંઈક કંકાસ થાય, તે સમયે જો ગર્ભ રહે તો એ જન્મનાર બાળક કજીયાખોર બને છે. દારૂ પીનાર માતા-પિતા ઓછી અકકલવાળા અને ખોડીલા બાળકને ઉત્પન્ન કરે છે, ઘણીવાર એવું પણ બને છે કે પહેલું બાળક મંદબુદ્ધિનું અને માયકાંગલુ અવતરે છે., અને પછીના બાળકો બુદ્ધિમાન અને તંદુરસ્ત હોય છે , અથવા તો પહેલું બાળક બુદ્ધિવાન અને તંદુરસ્ત હોય અને ત્યારપછીનું

બાળક બુદ્ધિહિન અને અશક્ત હોય છે , એનું કારણ આગળ લખી જણાવેલ બાબતો વાંચવાથી સમજી શકાય છે.

* ઈસ્લામમાં ખતના એટલે શિક્ષમુખની આગળ જે ચામડી છે તેનું છેદન કરવાનો હુકમ છે તે ખુબજ વ્યાજબી છે , અને વિજ્ઞાનિક દ્રષ્ટિએ જોતાં ઘણાં ફાયદા સમાએલા છે. એ વિષે આપણે અહીં લંબાણથી ચર્ચા ન કરતાં એકાદ વાતની ચર્ચા કરીશું.

શિશ્નમુખની કોર ઉપર સફેદ અને ચીકણું પ્રવાહી સ્વભાવિક રીતે પેદા થાય છે.તે પ્રવાહી જો શિશ્નમુખની કોરની આસપાસ વધુ પ્રમાણમાં એકઠું થાય તો તેનાથી ગંદકી ઉત્પન્ન થતાં ફોડકી કે સોજો થવાનો ભય ઉભો થાય છે , પણ જો તે ચામડીનું છેદન થઈ ગયું હોય તો તેના ભયની સંભાવના રહેતી નથી.

ખતના કરાવવાથી શરીર સમાગમમાં વિશેષ આનંદ મળે છે. તથા વિર્યપતન થવાનો સમય લંબાય છે. ઉપરાંત વિર્ય અને પેશાબ

શીશ્રમુખની કોરમાં ભરાઈ રહેતું નથી , જે લોકોને
ખતના નથી હોતી તેઓને એ બિમારીઓ થવાનો
ભય રહે છે.

પ્રકરણ ૭ મું શરાબ

શરાબ અને વ્યભિચારને મઝહબી દ્રષ્ટિ

સિવાય પણ સમાજમાં સહુથી મોટો ગુનોહ કહેવાય છે.

કુરઆન મજીદ અને હદીસોમાં શરાબની

ઘણી મઝિમ્મત કરવામાં આવી છે. પરંતુ શરાબ ના ગેરફાયદા વિશે પહેલે ડોક્ટરો શું કહે છે , તે

જાણીશું પછી મઝહબી દ્રષ્ટિએ પણ તે વિષયની
ચર્ચા કરીશું

હાર્નરવર્ડ નામનો એક વિદ્વાન ડોક્ટર

'પોપ્યુલર સાયન્સ' માં લખે છે કે " જ્યારે હું
એડીનબરોની પ્રખ્યાત હોસ્પિટલમાં 'રોયલ
ઈનફરમરી'માં હતો ત્યારે ત્યાં ન્યુમોનીયા જેવાં
દર્દો ઉપર શરાબ અપાતો હતો. એ હોસ્પિટલ માટે
આવતા શરાબનું બીલ દર વરસે હજારો પાઉંડનું
થતું હતું પણ હવે થોડાક જ પેન્સનું બીલ માંડ માંડ
થાય છે કારણકે એડીનબરો યુનિવર્સિટીના પ્રોફેસર

સર થોમ્સ ફેઝર જે એવી બિમારીમાં દારૂનો પ્રયોગ કરતો હતો તેણે દારૂ વાપરવાનું બિલકુલ બંધ કર્યું.

એના કારણમાં કહેવામાં આવે છે કે

પેરીસના પાસ્ટચર ઈન્સ્ટીટ્યુટના જગવિખ્યાત પ્રોફેસર મેગનીકાફે જાહેર કર્યું છે કે શરીરમાં પૈદા થતા 'ફેગોસાઈટસ' નામના જંતુઓ લોહીમાં થયેલા ન્યુમોનીયાના જંતુઓને મારી હઠાવે છે. પણ શરાબ ફેગોસાઈટસને અશક્ત કરી નાખે છે. જ્યારે શરીરમાં ન્યુમોનીયાના જંતુઓ અને ફેગોસાઈટસના જંતુઓ વચ્ચે જંગ થાય છે. ત્યારે જો

ફેગોસાઈટસની શક્તિ શરાબથી હણાઈ ગઈ હશે તો ન્યુમોનિયાનાં જંતુઓ ફાવી જશે અને ન્યુમોનિયાના જંતુઓની જીવ એટલે માણસનું મરણ.

મતલબ કે ન્યુમોનિયાના દર્દીના શરીરમાં ફેગોસાઈટસની ખુબજ જરૂર રહે છે. આ જોતા ફેગોસાઈટસને હણી નાંખતો શરાબ એવા દર્દીને આપવો એ તો નરી મુર્ખતા છે.

એ શોધ , એ મહા વૈજ્ઞાનિકે કર્યા પછી લંડનની બધી હોસ્પિટલોમાં શરાબનો વપરાશ ઘટી

ગયો છે. તેને બદલે દુધ નો વપરાશ વધી પડ્યો છે.

સારી હોસ્પિટલના ડોક્ટરએ તો શરાબ આપવાની પ્રણાલીકાને તિલાંજલી આપી દીધી છે. તેઓ હવે શરાબને માનવ-જાતીનો દોસ્ત સમજતા નથી પણ મોટામાં મોટો દુશ્મન સમજે છે.

* પ્રોફેસર મેચનીકાફ :

૧૯૦૬ માં લંડનમાં ભરાયેલા આરોગ્ય વિષયક પ્રદર્શનમાં ફેગોસાઈટસ ઉપર શરાબની

કેવી ખરાબ અસર થાય છે તે વિશે ભાષણ કરતાં
પ્રોફેસર મેચનીકાફે આ પ્રમાણે સમજાવ્યું હતું.

ફેગોસાઈટસ એ આપણા લોહીમાંનું

મજબૂતમાં મજબૂત તત્વ છે. છતાં પણ ઝેરની
અસર તેને ન પહોંચે એટલું મજબૂત તો નથી જ.
જે રીતે પ્રયોગ કરીને મેં સાબિત કરી આપ્યું કે
અફીણથી તેના ઉપર ખરાબ અસર થાય છે. તે જ
રીતે શરાબનું સમજવું.

પાસ્ટર ઇન્સ્ટીટ્યુટમાં અમે જોઈએ છીએ કે
હડકાયા કુતરા જેઓને કરડે છે ત્યારે અમો રસી

મુકીએ છીએ તો શરાબ ન પીનારાઓ ઉપર એ
રસી સફળ થાય છે. જ્યારે શરાબી ને રસી મુકવા
છતાં પણ હડકવા થાય છે.

થોડા પ્રમાણમાં પણ શરાબ પીવાથી
ફેગોસાઈટસ ઉપર ઘણીજ માઠી અસર થાય છે ,
એનાથી લકવા જેવી સ્થિતિ ફેગોસાઈટસની થઈ
જાય છે અને એ રીતે દર્દીને મારી હઠાવનારા
આપણા લોહીના તત્વોનો નાશ થઈ જાય છે.

મેચનીકાફના એ સર્વેક્ષણથી ડોક્ટરના
વિચાર ફેરવાયા છે , પેહેલે જ્યારે એમ કહેતા હતા

કે "દારૂ પણ એક ખોરાક છે. અને બીમારીમાં જ્યારે દર્દી દુધ જેવી ચીજ પણ નથી પચાવી શકતો એ વખતે શરાબ આપવાથી તે પાચન ક્રીયાની મદદ વિનાજ હૃદયમાં અને નસોમાં જઈ તેઓમાં ચેતના પુરે છે." પણ હવે આવું કહેવાની કોઈ હીંમત નથી કરતું.

* શરાબ પાચનક્રિયામાં ખલેલ પહોંચાડે છે

શરાબ હોજરીમાં ખટાશની ઉત્પત્તિ અટકાવે છે, ત્યારે હોજરીમાં ખટાશની તો ઘણીજ અગત્યતા છે, કારણ કે ખટાશ વડેજ પચેલા ખોરાકનું લોહી બને છે, જ્યારે શરાબ આ ખટાશને તોડી નાખી સારા ખોરાક અને સ્વચ્છ હવાથી મળતો લાભ પણ નથી લેવા દેતો.

શરીરમાં કુદરતી ગરમીને ઓછી કરી દેહને નબળો બનાવી મુકે છે, શરાબથી કેટલાકને બદહજમી થાય છે. અને એનાથી બેડોળ અને જાડો

બની જાય છે. કારણ કે શરીરમાંથી જે જે ચીજો નીકળવી જોઈએ તે તો બદહજમીના કારણથી નીકળતી નથી.

બીયર જેવા દારૂમાં ખોરાકના તત્વો હોય છે પણ એની અંદર દારૂનો અર્ક આલ્કોહોલ હોવાના કારણે તે પણ માણસને પચતો નથી , અને તેથી માણસને બેડોળ રીતે જાડો બનાવી દે છે તેથીજ તો પહેલાના ડોક્ટરો પોતાના દર્દી ને ખોટા ખર્ચમાં ઉતારી તેમની પાચન શક્તિને મંદ બનાવી તેમને કદરૂપ અને બેડોળ બનાવતા હતા.

* આપણે શરાબના ગેરફાયદા મઝહબી રીતે ચર્ચીશું.

હઝરત રસુલેખુદા (સલ્લલ્લાહો અલયહે

વઆલેહિ વસલ્લમ) મેં ફરમાવ્યું છે કે ત્રણ શખ્સ

જન્મતમાં દાખલ નહીં થાય. (૧)શરાબ પીનાર ,

(૨)જાદુ કરનાર , (૩)કત્તે રહમ કરનાર. શરાબ

પીનારો મરી જાય તેને ગુતા નામની નહેરનું પાણી

પીવડાવવામાં આવશે. જે વ્યભિચારી સ્ત્રીઓમાંથી

નીકળશે. તેમાંથી દુર્ગંધ નીકળતી હશે , જેનાથી

જહન્નમવાળાઓને સખ્ત તકલીફ થશે.

હઝરત રસુલેખુદા (સલ્લલ્લાહો અલય્હે

વઆલેહિ વસલ્લમ)મેં ફરમાવ્યું છે જે શખ્સ યહુદી,
નસારા અથવા બેદીનને પણ શરાબ પાશે તો, તેને
શરાબ પીનારા જેટલા ગુનાહ થશે. વળી ફરમાવ્યું
કે શરાબ પીનાર બીમાર પડે તો તેને જોવા જાવ
નહીં, તે મરી જાય તો તેની મય્યતમાં જાવ નહીં.
તેની ગવાહી કબુલ કરો નહીં, તે શાદી કરવા ઈચ્છે
તો તેને કન્યા આપો નહીં, તે કાંઈ અમાનત મુકવા
ચાહે તો તેની અમાનત પણ રાખો નહીં.

હઝરત ઈમામ મોહમ્મદ બાકિર

(અલવ્હિસ્સલામ)મેં ફરમાવ્યું કે શરાબી કયામતના દિવસે એવી હાલત માં આવશે કે તેનુ મોઢું કાળું હશે. જીભ બહાર નીકળી ગઈ હશે, તેના મોઢામાંથી લાળ નીકળીને તેની છાતી ઉપર વેહતી હશે. તેને એ કુવાનું પાણી પાવામાં આવશે કે જેની અંદર વ્યભિચારી સ્ત્રીઓનું પડૂ વિગેરે હશે. તેના ઉપર ખુદા, મલાએકા, અંબિયા અને મોઅમેનીન લાઅનત કરે છે. નશામાં ચકચુર થાય એટલે શરાબ પીનારાના બદનમાંથી ઈમાનની રૂહ નીકળી

જાય છે. અને તેનામાં ખબીસ અને મલઉન રૂઠ
દાખલ થાય છે.

હઝરત ઈમામ મોહમ્મદ બાકિર

(અલવિહિસ્સલામ)મેં ફરમાવ્યું કે કોઈ શરાબ પીએ
કે નશામાં ચકચુર થાય તો ચાલીસ દિવસ તેની
ઈબાદત કબુલ થતી નથી અને ઈબાદત ન કરો
તો બમણો અઝાબ થશે.

હઝરત ઈમામ જાઅફરે સાદિક

(અલવિહિસ્સલામ)મેં ફરમાવ્યું કે જે કોઈ શરાબ
અથવા નશાવાળું પીણું પીએ છે તો ચાલીસ દિવસ

સુધી તેની નમાઝ કબુલ થતી નથી તે દરમિયાન તે મરી જાય તો જહન્નમમાં દાખલ થાય છે.

અબુસાલેહે હઝરત ઈમામ જાઅફરે સાદિક (અલવ્હિસ્સલામ)ને પુછ્યું કે "યા મવલા, જ્યારે બાળક પૈદા થાય છે ત્યારે અમો શરાબ પીવરાવીએ છીએ.તો તેમાં કાંઈ હરકત છે ?" આપે ફરમાવ્યું કે " જે શખ્સ બાળક ને નશાવાળું પીણું પાશે તેને ખુદા જહન્નમનું ગરમ પાણી પાશે."

હઝરત ઈમામ જાઅફરે સાદિક (અલવ્હિસ્સલામ)મેં ફરમાવ્યું કે જે શખ્સ પોતાની

દીકરી શરાબ પીનારને આપશે તો જાણી કે તે જહન્નમ તરફ ખેંચાણો અને ફરમાવ્યું કે શરાબ પીનાર પાસે બેસો નહીં , તેને છોકરી આપો નહીં , તેની છોકરી લ્યો નહીં , તે બીમાર થાય તો જોવા જાવ નહીં. ખરેખર શરાબી ક્યામતના દિવસે એવી હાલતમાં આવશે કે તેનો ચેહરો કાળો હશે , આંખોમાં જરી હશે , મોઢું વાંકું હશે , મુખમાંથી ફીણ નીકળતા હશે , જીભ બહાર નીકળી ગઈ હશે.એ પછી ફરમાવ્યું કે સર્વ કરતા નશો કરવામાં વધુ ગુનાહ છે. કારણ કે તે નમાઝ તર્ક કરે છે , પોતાની

મા, બેન, દીકરીને પણ ઓળખતો નથી , તે વખતે તેની અકકલ મરી જાય છે.

પછી ફરમાવ્યું કે ગુનાહોનું એક ઘર છે , એ ઘર ને દરવાજા છે અને તે દરવાજા ને તાળું છે. તે તાળા ની ચાવી શરાબ છે. સારાંશ કે તમામ ગુનાહની ચાવી શરાબ છે. શરાબી ખુદાની કિતાબને ઝુઠલાવે છે. કારણ કે જો તેઓ તેને સાચી જાણતા હોત તો તેમાં હરામ ફરમાવેલી ચીજ ને હલાલ ન કરત.

અને ફરમાવ્યું કે જે શખ્સ શરાબીને એક
લુકમો ખવરાવશે અથવા પાણીનો એક ઘૂંટ પાશે
તો ખુદાએ તઆલા તેની કબરમાં એક સર્પ અને
વીંછી મોકલશે કે જેના દાંત એકસો દસ હાથ લાંબા
હશે. અને તેને જહન્નમનું પાણી પીવરાવશે.
શરાબીની હાજત પુરી કરવી તે એક હજાર
મોઅમીનને ક્તલ કરવા બરાબર છે અને ખાનએ
કાઅબાને હજાર વખત તોડી નાંખવા સમાન છે.
શરાબીને કોઈ સલામ કરે તો સીતેર હજાર ફરિશ્તા
લાઅનત કરે છે.

શરાબ નો એકાદ ઘંટ પીનારથી પણ

જીબ્રઈલ, મીકાઈલ, ઈસરાફિલ, નબીઓ, ઈમામો
અને ખુદા બેઝાર થાય છે.

ક્યામતને દિવસે એક મોટો વીંછીં આવશે

અને તે કહેશે કે "એ લોકો ક્યાં છે ? જેઓ ખુદા

અને રસુલ સાથે લડાઈ કરતા હતા !" એ વખતે

જીબ્રઈલ પુછશે કે "તું કોને શોધે છે ?" તે કહેશે કે

"હું પાંચ જણને શોધુ છું , ૧. નમાઝ તર્ક કરનારને ,

૨. ઝકાત અટકાવનારને , ૩. વ્યાજ લેનારને , ૪.

શરાબ પીનારને , પ. મસ્જીદમાં દુનિયાની વાતો કરનારને.

હ.ઈ. જાઅફરે સાદિક અ.સ. ને કોઈએ

પુછ્યું કે " જે દસ્તરખ્વાન ઉપર શરાબ હોય તેને માટે આપ શું કહો છો ?" આપે ફરમાવ્યું કે "તે દસ્તરખ્વાન ઉપર બેસીને ખાવું હરામ છે. " અને ફરમાવ્યું કે શરાબી પાસે બેસો નહી. કારણ કે શરાબ પીનારા ઉપર લાઅનત ઉતરે અને તે વખતે જેટલા ત્યાં બેઠેલા હોય તેઓ પણ લાનતમાં શામીલ થાય છે.

હઝરત ઈમામ મોહમ્મદ બાકિર

(અલય્હિસ્સલામ)મેં ફરમાવ્યું કે શરાબ સંબંધી

રસુલે ખુદા (સલ્લલ્લાહો અલય્હે વઆલેહિ

વસલ્લમ)મે દસ માણસો ઉપર લાઅનત કરી

છે.....૧. તેનું ઝાડ વાવવાવાળા ઉપર , (તેનું ઝાડ

વાવનાર અને સાચવનાર ઉપર લાઅનત કરી છે ,

તો તેનો મતલબ એ કે ઝાડ વાવતી વખતે અને

સાચવતી વખતે શરાબ બનાવવાની નિયત હોય)

૨. તેનું રખોપું કરનાર ઉપર , ૩.તેને નીચોવવાળા

ઉપર, ૪. પાનારા ઉપર , ૫.પીનાર ઉપર , ૬.

ઉપાડનાર ઉપર, ૭. જેની પાસે લઈ જવામાં આવે
તેની ઉપર ૮.વેચનાર ઉપર ૯. વેચાતો લેનાર
ઉપર,૧૦. કિમ્મત આપનાર ઉપર.

અને ફરમાવ્યું કે જે શખ્સ શરાબીને સલામ
કરે, તેને મળે અથવા તેની સાથે મુસાફો કરે તો
ખુદાએ તઆલા તેના ચાલીસ વર્ષના અમલ ને
બેકાર કરે છે. અને જે શરાબીને મદદ કરે તો જાણે
કે એવું છે કે ઇસલામને તોડી પાડવામાં તેણે મદદ
કરી, શરાબીને કર્ઝ આપવું તે મોમેનીનને ક્તલ
કરવા સમાન છે.

પ્રકરણ ૮મું ઝીના

જે પ્રમાણે શરાબની મઝિમ્મત અને બદી જગજાહેર છે અને તે વિષેની હદીસો પણ ઘણી છે , તેજ પ્રમાણે અને તેથી પણ વધુ મઝિમ્મત ઝીના (વ્યભિચાર) ની છે , તે વિશે હદીસ અને કુરઆનમાંથી ટુંકમાં અહીં રજૂ કરીએ છીએ.

કુરઆન શરીફમાં ખુદા ફરમાવે છે કે ઝીના કરનારને માટે ક્યામત માં બેવડો અઝાબ છે અને તે હંમેશા ઝલીલ રહ્યા કરશે.

તફસીરે શાફીમાં છે કે જહન્નમના

ઝરણાઓમાં એક આસા મ નામનું ઝરણું છે તેની અંદર પાણીના બદલે ગાળેલું ત્રાંબુ છે તેની સખ્તી જહન્નથી પણ વધારે છે. તેની અંદર એ લોકોને નાખવામાં આવશે કે જેઓ ખુદા સિવાય બીજાની ઈબાદત કરતા હતા, જેને કતલ કરવાની ખુદા એ

મનાઈ કરી છે તેને કતલ કરનારા અને ઝીનાકાર છે તેઓને નાખવામાં આવશે.

હઝરત ઈમામ જાઅફરે સાદિક

(અલવિહિસ્સલામ)મેં ફરમાવ્યું છે કે ઝીનાકાર માટે છ અઝાબ છે. ત્રણ દુનિયામાં અને ત્રણ આખેરતમાં દુનિયાના અઝાબ (૧)ચહેરાનું નુર ચાલ્યું જાય છે. (૨)મોહતાજી આવે છે. (૩)ઝિંદગી ટુકાઈ જાય છે. આખેરતના અઝાબ (૧)ખુદાએ તઆલા નારાજ થાય છે. (૨) હીસાબમાં સખ્તી થાય છે. (૩) હંમેશા જહન્નમમાં રહેશે.

હઝરત રસુલેખુદા (સલ્લલ્લાહો અલય્હે

વઆલેહિ વસલ્લમ)મેં ફરમાવ્યું કે બેહિશ્તની ખુશ્બુ
હજાર વર્ષના રસ્તાથી આવે છે, પણ મા-બાપે આક
કરેલો પુત્ર, સગાંઘાલા ઉપર રહમ ન કરનાર અને
વુદ્ધ વ્યભિચારી, એ ખુશ્બુને સુંઘવા પણ નહીં પામે.

એક હદીસનો ટુંકો મતલબ એ છે કે

વ્યભિચારી અને પુરુષ સાથે નિતી વિરુદ્ધ કૃત્ય
આચરનાર, ક્યામતને દિવસે સડી ગયેલા મુરદાની
જેમ દુર્ગંધ ફેલાવશે અને એ દુર્ગંધથી બીજા લોકો
ને ઈજા પહોંચશે , ત્યાં સુધીકે તેઓ જહન્નમમાં

દાખલ થાય , તેઓનો કોઈ પણ અમલ કબુલ કરવામાં નહીં આવે , તેઓના તમામ આઅમાલને રદ કરવામાં આવશે. તેઓને એક તાબુતની અંદર દાખલ કરશે , પછી હુકમ થશે કે તેઓને લોઢાના ખીલાઓ થકી તે તાબુતમાં જડી દયો. તેઓ ઉપર એવો અઝાબ થશે કે તેની રગોમાંથી એક રગ , ચાર લાખ માણસોની વચમાં મુકવામાં આવે તો તે ચાર લાખ માણસો હલાક થઈ જાય અને તમામ જહન્નમીયો કરતાં તેઓ ઉપર વધારે અઝાબ થશે.

જે શખ્સ મુસલમાન, યહુદી, નસારા અથવા મજુસી સ્ત્રી સાથે ઝીના કરનાર આઝાદ હોય કે ગુલામ ખુદાએ તઆલા તેની કબ્રમાં જહન્નમના ત્રણ લાખ દરવાજા ખોલી આપે છે અને એ દરવાજામાંથી સર્પ , વીંછીં અને આગના ભડકા કબ્રમાં દાખલ થશે. અને ક્યામત સુધી તેને બાબ્યા કરશે, જ્યારે મહેશર થશે ત્યારે તેની શરમની જગ્યામાંથી એક એવી દુર્ગંધ આવશે કે તેથી ક્યામત ના લોકોને ઈજા પહોંચશે ત્યાં સુધી કે તેઓ જહન્નમમાં દાખલ થઈ જાય.

પ્રકરણ ૯મું પ્રદર

ઘણી વાર સ્ત્રીઓની શરમની જગ્યાએથી

સફેદ અથવા તો પીળા રંગનું અમુક પ્રવાહી

નીકળ્યા કરે છે. એનાથી સ્ત્રીને ખુબજ દર્દ થાય છે.

તેને પ્રદર કહે છે.

પ્રદર થી પીડાતી સ્ત્રીઓના ચાર પ્રકાર

છે : (૧) નાની છોકરીઓ (૨) કુંવારી કન્યાઓ

(૩) પરણેલી સ્ત્રીઓ (૪) વૃદ્ધાઓ.

* નાની છોકરીઓ : નાની છોકરીઓને તે જગ્યાએ સોજો ચડી જવાથી પ્રદર થાય છે. છોકરીને ચતી સુવાડી જોતાં , તે જગ્યા લાલ થઈ ગયેલ દેખાશે , કદાચ પાણી અને પડથી ભીંજાયેલી હશે. એ સોજો થવાના કારણો નીચે પ્રમાણે છે.

(૧) ધુળ અને માટી જ્યારે ગંદકી સાથે ભળે છે ત્યારે તેને ચેપી જંતુઓ થાય છે. તેથી જે છોકરીઓ શેરીમાં નગ્ન હાલતમાં રમતી હોય એ વખતે જંતુઓ છોકરીની તે જગ્યામાં દાખલ થાય છે.

તેનાથી તે જગાએ ચળ આવે છે અને તેથી સોજો ચડી જાય છે. તેના તરફ જો બેદરકારી કરવામાં આવે તો પ્રદર થાય છે.

(૨) હવા ઉજાસ વિનાના ઘરમાં રહેતી છોકરીઓને એ ભાગમાં જીવડાઓના કરડવાથી સોજો ચડી જાય છે અને તે ભાગમાં ચળ આવે તેથી ખણ આવે છે અને તે જગ્યાએથી ચીકણું પ્રવાહી ઝરે છે.

(૩) અકસ્માતથી એ ભાગ ને ઈજા થવાથી.

(૪) શરદીથી.

ઉપાય : તે જગ્યાથી બહાર નીકળતા પ્રવાહીને તુરતજ સાફ કરી નાખવું અને બોરેક્ષના પાણીવાળું પોતું તેની ઉપર ફેરવવું. છતાં કાંઈ ફાયદો ન થાય તો કોઈ સારા ડોક્ટરની સલાહ લેવી જોઈએ.

* કુંવારી છોકરીઓ : કેટલીક કન્યાઓને તે ભાગમાં સહેજસાજ સોજો રહ્યાજ કરે છે , અને સફેદ પાણી નીકળ્યા કરે છે. સાથે પેટમાં ઝીણો દુખાવો

રહે છે. ને એ દુખાવો હયઝ આવવાના આસપાસ
ના સમયમાં વધે છે.

એ સોજો થવાનું કારણ કુંવારી કન્યાને થતી
સોહબતની ઈચ્છા પુરી ન થવામાં હોય છે. કુંવારી
હોવાથી સોહબત તો નથી થઈ શક્તી એ કારણથી
તેના એ અવયવો હંમેશા સુજેલાજ રહે છે. કુંવારી
છોકરીને પ્રદર થવાનું મુળ કારણ એજ હોય છે.

ઉપાય : એની દવા નથી થઈ શક્તી. જે કારણ ને
લીધે દર્દ થયેલ હોય તે કારણ દુર ન થાય ત્યાં

સુધી તેની દવા કાંઈ પણ ફાયદો આપી શકતી નથી. છતાં આ રીતે સારવાર કરવી.

(૧) સંપૂર્ણ આરામ, (૨) ખોરાક અને નિંદ્રા વધારે પ્રમાણમાં લેવી, પણ સારો અને સાચો ઈલાજ તો એ છે કે એવી કન્યાની શાદી વહેલાસર કરી દેવી જોઈએ.

* પરણેલી સ્ત્રીઓ : સ્ત્રીને જો સોહબત વેળાએ દર્દ થાય તો એ દર્દ પ્રદર થવાના ચિહ્ન તરીકે માનવું અને તેણીએ પોતાના પતિને સંયમી થવા

સમજાવવું. કારણ કે હદ ઉપરાંત સોહબત કરવાથી
પણ પ્રદર થવાનો સંપૂર્ણ ભય રહે છે.

ગર્ભસ્થાનના મુખના દર્દોના લીધે પણ
પ્રદર થાય છે. સુવાવડ સમયે બાળક
ગર્ભસ્થાનમાંથી નીકળે છે ત્યારે ગર્ભસ્થાનનું મુખ
પહોળું થાય છે. જો ગર્ભસ્થાનનું મુખ પોતાના
ઢીલા પણાથી પહોળું ન થાય તો ચીરા પડે છે.
સુવાવડ પછી જો એની બરાબર કાળજી લેવાઈ
હોય તો તે ચીરા રૂઝાઈ જાય છે. પણ જો કાળજી
ન રખાય તો પ્રદર થાય છે.

હયઝની રૂકાવટથી હયઝ દરમિયાન કરેલ

સોહબત અને વધુ પડતી મહેનતના કારણે પ્રદર

થાય છે એવું નથી. પણ વયે પહોંચેલી બુઢી

સ્ત્રીઓનેય પ્રદર થાય છે. જો જુવાનીમાં શરીરની

કાળજી ન રખાઈ હોય તો તેનાં ફળ બુઢાપામાં

ભોગવવાં પડે છે. જુવાનીમાં થયેલા પરમિયા

(મીઠા પેશાબ) ના દર્દથી પણ પ્રદર થાય છે.

બુઢાપાને લીધે થતો અવયવોમાં ફેરફાર પણ એનું

કારણ બને છે.

ઉપાય : ગર્ભસ્થાન , તેનું મુખ અને યોનીની ચામડીના સોજાના પ્રદર થાય છે. છતાં પણ એ દર્દ ના મુળ તો તે લોહી વિકાર , અર્જીણ, કબજિયાત, લોહીનું ફરવું વગેરે વ્યાધિઓ છે. આથી પ્રદર ની દવા સાથે તે દર્દોને દુર કરવાનો પ્રયત્ન પણ કરવો જોઈએ.

ઉપાય : પ્રદર ના કારણે સફેદ અથવા પીળા રંગનું જે પ્રવાહી નીકળે છે તેનાથી કમરમાં દર્દ થતું હોય છે. તેનો એક શ્રેષ્ઠ ઈલાજ સીંઘોડા (કાચા, બાફેલા અથવા સુકાએલા) ખાવા જોઈએ

અથવા સુકાએલા સીંઘોડાનો લોટ કરી તેની રાબ
અથવા તો તે લોટને દુધમાં નાખી સવાર-સાંજ
પીવાથી ફાયદો થાય છે. સીંઘોડા ખાવાથી પણ આ
રોગમાં ફાયદો થાય છે.

એક આંઉસ (બે તોલા) ફટકડીની ભુકીને
એક શેર ગરમ પાણીમાં નાંખીને પીચકારી વડે તે
જગ્યાને અંદરથી ધોવી જોઈએ. તેનાથી દર્દમાં
રાહત થાય છે.

* ગરમી અને ખુજલી માટે

A M - 147

<https://downloadshiabooks.com/>

પ્રદર માટે દેશી વૈદકમાંથી નીચે આપેલાં
નુસ્ખા પણ અતિ ઉપયોગી છે જેની અજમાયશ
પણ કરેલ છે.

(૧) ગોખરૂનું ચુર્ણ અને આમળાનું ચુર્ણ સરખે ભાગે
ધી તથા સાકરમાં ખાવું (૨) તળેલા ગુંદર માં
સાકર ભેળવી ધી સાથે ખાવું (૩) ગુલાબના પાંચ
છ તાજા ફુલ સવાર સાંજ સાકર સાથે ખાવા.
એનાથી સરદી થાય તો મધ સાથે ખાવા. (૪)
લીલી છાલના પાકા કેળાનાં બારીક કટકા કરી
સાકર સાથે મેળવી ખાઈ જવા અને ઉપર દુધ પીવું

.એ પ્રમાણે સવાર સાંજ ફક્ત એક કેળું ખાવું અને જો શરદી થઈ ગઈ હોય તેવું જણાય તો એક ચમચો મધ મેળવવું. (૫) જાસુદીના ફુલની કળીયો સવાર સાંજ , ચાર પાંચ લઈ ૬ માસ સુધી ખડીસાકરમાં લેવી. ઉપર ૭ તોલા દુધ , સાકર નાંખીને પીવું એનાથી પ્રદર અને ધાતુવિકાર દુર થઈ પુષ્ટિ આવશે. (૬) આસોદનું ચુર્ણ ગાયના દુધમાં સાકર નાખી સવાર સાંજ બે વખત પીવું (૯) ખારેકો ભાંગી , ધીમાં તળી તેમાં ગોપીચંદની ભુકી નાખી તે ખાવી.

પ્રકરણ- ૧૦ ઈસ્લામના પ્રકાશમાં માતૃત્વ આદર્શ ઈસ્લામી માતા

બિસ્મિલ્લાહિર્રહમાનિર્રહીમ

" અલ વલદુસ્સાલેહ રયહાનુ મ મિન રિયા
હયનિલ જન્નહ" (નેક (સદાચારી) બાળક જન્મતના
કુલોમાંથી એક કુલ છે)

આવો, ઈસલામી નિયમોનું પાલન કરી
આપણા બાળકોનો ઉછેર કઈ રીતે કરવો તે

A M - 150

<https://downloadshiabooks.com/>

જોઈએ. માનવંત માતાઓ ગર્ભાવસ્થાના દિવસોમાં અહીં જણાવેલ નિયમો પર વિશેષ ધ્યાન આપે.

(૧) ગર્ભાવસ્થાના પ્રથમ માસમાં :

જુમેરાત (ગુરૂવાર) અને જુમ્માના દિવસે સુરએ યાસીન અને સુરએ વસ્સાફ્ફાતની તિલાવત કરી સગર્ભા સ્ત્રીના પેટ પર કુંકી દે. સવારે મીઠું સફરજન ખાવું જોઈએ. જુમ્માના દિવસે નાસ્તામાં પહેલા દાડમ ખાવું જોઈએ. સુરજ નીકળવા પહેલાં, જુજ પ્રમાણમાં (મગના દાણા જેટલી)ખાકે શફ

ખાવી જોઈએ. રોજની નમાઝો અવ્વલ સમયમાં બજાવી લાવે અને નમાજની પહેલાં અઝાન અને એકામત કહેવામાં આવે. અલબત્ત અઝાન અને એકામત કહેતાં સમયે પેટ પર હાથ રાખવામાં આવે.

(૨) ગર્ભાવસ્થાના બીજા મહીનામાં :

જુમેરાત (ગુરુવાર) અને જુમ્માના દિવસે સુરએ 'મુલ્ક' પઢે. જુમેરાત ના દિવસે ૧૪૦ વખત

અને જુમ્માના દિવસે ૧૦૦ વખત પેટ પર હાથ
રાખી આ મુજબ સલવાત પઢવામાં આવે.

"અલ્લાહુમ્મ સલ્લે અલા મોહમ્મદિં વ
આલે મોહમ્મદિં વ અજજલ ફરજહુમ વ અહલેક
અદુવ્વહુમ વલઅન અઅદાઅહુમ મેનલ જિન્નતે
વન્નાસે મેનલ અવ્વલીન વલ આખેરીન"

દર અઠવાડિયે ગોશ્ત , દુધ અને મીઠાં
સફરજન ખાવા.

(3) ગર્ભાવસ્થાના ત્રીજા મહિનામાં :

જુમેરાત (ગુરુવાર) અને જુમ્માના દિવસે

સુરએ આલે ઈમરાનની તિલાવત કરવામાં આવે

અને ૧૪૦ વખત આગળ લખ્યા મુજબ મોટી

સલવાત પઢવામાં આવે. દરેક નમાઝની પહેલાં

પેટ પર હાથ રાખી મોટી સલવાત પઢવી

જોઈએ.દર અઠવાડિયે ઘઉં , ગોશ્ત અને મલાઈ

વગરનું દુધ વાપરે અને સવારના સમયે થોડું મધ

પણ ખાઈ લે.

(૪) ગર્ભાવસ્થાના ચોથા મીહનામાં :

જુમેરાત (ગુરૂવાર) અને જુમ્માના દિવસે

સુરએ 'દહર' પઢવી જોઈએ. રોજની બધી

નમાઝોમાંની પહેલી રકઅતમાં સુરએ ક ક્ર પઢે.

નમાઝ પછી પેટ પર હાથ રાખી સુરએ કક્ર, સુરએ

કવસર અને મોટી સલવાત પઢે અને ત્યાર પછી

કહે 'રબ્બના હબ્લના મિન અઝવાજેના વ

ઝુરિયાતેનાકુરૈત અયનિન વજઅલના લિલ

મુત્તકીન ઈમા મા' ત્યારબાદ સાત વખત

"અસ્તગફેરુલ્લાહ રબ્બી વ અ તૂબો એલયહ" રોજની

નમાઝો પછી ૧૪૦ વખત સલવાત પઢે. મીઠું
સફરજન, મધ, દાડમ વિગેરે ખાવામાં આવે.

ચોથા મહિનાના આરંભથી જ નમાઝે શબ્દ
પઢવાની કોશિશ કરે. જો મધરાતે પઢી ન શકે તો
કોશિશ કરે કે સુબ્હની નમાઝ પઢીને નમાઝે શબ્દની
કઝા પઢે.

(પ) ગર્ભાવસ્થાના પાંચમા મહિનામાં :

જુમેરાત (ગુરુવાર) અને જુમ્માના દિવસે સુરએ "ફત્હ"ની તિલાવત કરે. રોજની કોઈ એક નમાઝમાં સુરએ "નસ્ર" ની તિલાવત કરવામાં આવે અને નમાઝની પછી ખાકે શફાને હાથમાં લઈ પેટ પર મસળે. દરરોજ સવારના થોડાક પ્રમાણમાં ખજુર ખાવી જોઈએ. રોજ રાત્રે થોડા ઝયનુત , ખજુર અને મીઠાં સફરજનની સાથે ખાવા જોઈએ , જ્યાં સુધી શક્ય હોય પાંચમાં મહિનાની શરૂઆતથી

પેટ પર હાથ રાખી નમાઝના સમયે અઝાન અને એકામહ કહેવામાં આવે.

(૬) ગર્ભાવસ્થાના છઠ્ઠા મહિનામાં :

જુમેરાત (ગુરુવાર) અને જુમ્માના દિવસે સુરએ "વાકેઆ" પઢવો જોઈએ , મગરિબ અને ઈશાની એક એક રકઅતમાં સુરએ વત્તીન પઢવો જોઈએ. દરેક નમાઝ પછી પોતાના હાથને ખાકે શફાથી મસ કરી પેટ પર મસળે. નાશ્તા પછી અંજીર અને ઝયતુન ખાવામાં આવે. કોશિશ કરે કે

રાત્રે અથવા દિવસે હાડકાનો ગર્ભ (પાયાની
હડીમાંથી નીકળતો માવો) ખાવામાં આવે અને
ચીકણી ચીઝથી (ધી , તેલ અથવા ચરબીવાળા
ખોરાકના વધુ પડતા ઉપયોગથી) પરહેઝ કરે.

(૭) ગર્ભાવસ્થાના સાતમા મહિનામાં :

વાજીબ નમાઝ પહેલાં અઝાન અને
એકામહ કહે અને નમાઝે શબ પઢવા સાથે
સોમાવારના દિવસે સુરએ "નહલ"ની તિલાવત
કરે. જુમેરાત અને જુમ્માના દિવસે સુરએ

"યાસીન" અને સુરએ "મુલ્ક" ની તિલાવત કરે.
રોજની નમાઝોમાં સુરએ "કદ્ર" અને સુરએ
"તોહીદ" પઢવામાં આવે. રોજ ૧૪૦ વખત
સલવાત પઢવી જોઈએ. દરેક ભોજન પછી થોડું
તરબુચ જરૂર ખાય પરંતુ તેના ખાવા પહેલાં અને
પછી પાણી જરાય ન પીએ. મહિનામાં એકવાર
શલજમ (સલગમ) ખાય.

(૮) ગર્ભાવસ્થાના આઠમા મહિનામાં :

શનિવારના દિવસે સુબ્હની નમાઝ પછી

દસ વખત સુરએ "કદ્ર"ની તિલાવત કરે. સુબ્હની

નમાઝ પછી રવિવારના દિવસે બે વાર સુરએ

વત્તીન પઢે , સોમવારે સુરએ યાસીન , મંગળવારે

સુરએ કુરકાનની તિલાવત કરે. બુધવારના દિવસે

સુરએ દહર જુમેરાતના સુરએ મોહમ્મદ જુમ્માના

સુરએ વસ્સાફકાતની તિલાવત જરૂર કરે. મીઠું

દહીં, અને મધ ખાવામાં કસર ન રાખે.(વધારે

પ્રમાણમાં ખાય) જુમ્માના દિવસે સવારે નાશ્તામાં

દાડમ જરૂર ખાય.જો કોઈ નુકસાન ન હોય તો
અઠવાડિયામાં એક વાર સીરકો પણ વાપરે.

(૯) ગર્ભાવસ્થાના નવમા મહિનામાં :

ગરમ મસાલા ન ખાય, ખજૂર ખાય, ઈમામે
ઝમાનાની સલામતી માટે દુમ્બો (ઘેટું) ઝબ્હ કરી
(તેનુંગોશ્ત) ખાય. નમાઝે ઓહર અથવા અસરમાં
સુરએ અસ્ર અને ઝારેયાત પઢવા જોઈએ.

જુમેરાતના દિવસે સુરએ હજ જુમ્માના દિવસે
સુરએ ફાતિર ની તિલાવત કરે. દરરોજ થોડાક

ધીમા પગલે ચાલવું. ખાવામાં કબાબ ખાય. આ દિવસોમાં તસ્વીરો અને અરીસો ઓછા જોવા જોઈએ.

* ગર્ભાવસ્થા દરમ્યાન ધ્યાનમાં રાખવા જેવા કેટલાક અગત્યના મુદ્દાઓ :

૧. અવલાદ શુજાઅ (સશક્ત) અને દિલેર (બહાદુર) બને તે માટે દુધ પીવું જોઈએ.

૨. સુંદર અને નેક અખ્લાકવાળી અવલાદ

બને તે માટે તરબુચ ખાય. (તરબુચ ખાવા

પહેલાં અને પછી પાણી ન પીવું)

૩. અવલાદ સહનશીલ બને તે માટે પેટ

પર હાથ રાખી સુરએ વલઅસ્ર પઢે.

* ગર્ભાવસ્થામાં સ્ત્રીએ કરવાની ઈબાદત અને ધ્યાનમાં લેવા જેવા ખોરાકની યાદી :

૧. પ્રથમ મહિનામાં બે જાતનો ખોરાક (અલ્પા-હાર) ને બે ટંકમાં ખાય અને તેના પર સુરએ "કદ્ર" પઢે.

૨. બીજા મહિનામાં ઉન્નાબ (ઘેરા લાલ રંગના વિલાયતી બોર જે સ્વાદમાં ખુબજ મીઠાં હોય છે) ખાય અને તેના પર સુરએ "તવહીદ" પઢે.

૩. ત્રીજા મહિનામાં એક સફરજન ખાય

અને તેના પર આયતુલ કુરસી પઢે.

૪. ચોથા મહિનામાં અંજીર ખાય અને તેના

પર સુરએ "વત્તીન" પઢે.

૫. પાંચમા મહિનામાં એક ઈંડુ ખાય અને

તેના પર સુરએ "હમ્દ" પઢે.

૬. છઠા મહિનામાં દાડમ ખાય અને તેના

પર સુરએ "ફત્હ" પઢે.

૭. સાતમા મહિનામાં બેહી (બેહીને

સફરજલ કહે છે. તે પહાડી પ્રદેશમાં ખાસ કરીને

ઈરાનમાં થાય છે અને આકારમાં સફરજન

જેવું હોય છે) ખાય અને તેના પર સુરચે

" યાસીન" પઢે.

૮. આઠમા મહિનામાં ખડી સાકર અને જરા

કેસર પીસીને ખાય અને તેના પર સુરચે "નસ"

પઢે.

૯. નવમા મહિનામાં દુધમાં ખજૂર પીસીને

ખાય અને તેના પર સુરચે "દહર" પઢે.

* ગર્ભાવસ્થામાં દરરોજ કરવાનો અમલ :

૧. દરરોજ ૫૦ વખત સુરએ "તવહીદ"ની તિલાવત કરે.

૨. દરરોજ ૫૦ વખત સુરએ "કદ્ર"ની તિલાવત કરે.

૩. દરરોજ ૪૦ વખત સલવાત પઢવી.

૪. અસ્તગફેરુલ્લાહ નો ઝિક્ર વધારેમાં વધારે કરવો.

પ. ૪૦ દિવસ સુધી દાડમ પર સુરએ "યાસીન"
પઢી કુંકીને ખાય.

ડ. સાતમા મહિનાથી દરરોજ સુબ્હની નમાઝ પછી
એક બદામ પર સુરએ "અન્આમ" પઢી કુંકીને ૪૦
દિવસ સુધી ખાય.

૭. સાતમા મહિના પછી કુરઆનના પાંચ સુરા જે
તસ્બીહથી શરૂ થતા હોય તેની તિલાવત કરે. જે
આ મુજબ છે. હદીદ , હશ્ર, સફ, જુમ્મા અને
તગાબુન

૮. હંમેશા વઝુ સાથે રહે.

૯. રાતના અરીસા (આયના)માં ન જુએ.

૧૦. પુરી કોશિશ કરે કે કોઈ ગુનાહનું કામ ન થાય.

૧૧. બની શકે તેટલા મુસ્તહબ આમાલ બજાવી
લાવે.

૧૨. સ્વભાવ શાંત રાખે અને ગુસ્સો ન કરે.

૧૩. ખોરાક સહીહ રીતે તેના આદાબ ને ધ્યાનમાં
રાખી ખાય.

૧૪. શાકભાજી(સબ્જી) તેમજ દુધથી બનેલી વસ્તુઓ ખાય બાળકની ચામડી સુંદર બનાવવા માટે ફાયદા કારક છે.

૧૫. બાળક નો જન્મ થયા પછી સૌ પ્રથમ બાળકના જમણા કાનમાં અઝાન અને ડાબા કાનમાં એકામત કહેવામાં આવે.

૧૬. બાળકનું નામ ચાર મહિના અને દસ દિવસ અગાઉ રાખી લેવું જોઈએ.

૧૭. બાળકના જન્મ થવા(સુવાવડ પ્રસુતિ) પછી માતાએ ૯-પેશી ખજુર ખાવી જોઈએ. બીજી રિવાયત મુજબ ખારેક (છૂવારા) ખાવી જોઈએ.

* ગર્ભાવસ્થા દરમિયાન કરવાના અમલ અને સુચનાઓ :

(૧) ઝિયારતે આશુરા પઢવી. (સો વખત લાનત અને સલામ સાથે પઢવી અને દુઆએ અલકમા પઢવી.)

- (૨) ૪૦ દિવસ સુધી દાડમ પર સુરએ "યાસીન"
કુંકીને ખાવું
- (૩) ૪૦ વખત સફરજન પર સુરએ "યુસુફ" કુંકીને
ખાવું.
- (૪) ૪૦ વખત દુઆએ તવસ્સુલ પઢવી.
- (૫) ૪૦ દિવસ સુધી ઝિયારતે જામેઆ પઢવી.
- (૬) ૪૦ દિવસ સુધી ઝિયારતે આલે યાસીન અને
તેની દુઆ પઢવી.

(૭) ૪૦ જુમેરાત (શબે જુમ્મા) દુઆએ કોમેલ
પઢવી

(૮) ૪૦ જુમ્માની સુબ્હના દુઆએ નુદબા પઢવી.

(૯) ૪૦ જુમ્મામાં અસર ના વખતે દુઆએ
"સેમાત" પઢવી.

(૧૦) ૪૦ જુમેરાત (ગુરુવાર) સુતા પહેલાં સુરએ
હદીદ, હશ્ર, તગાબુન, જુમ્મા, સફની સુરાઓ
પઢવી.

(૧૧) દરેક નમાઝ પછી અને સુતાં પહેલાં જનાબે સય્યદાની તસ્બીહ પઢવી.

(૧૨) ઓછામાં ઓછી ૪૦ રાત નમાઝે શબ પઢવી.

(૧૩) ૪૦ જુમ્મા જુમ્માનું ગુસલ કરવું.

(૧૪) એક કુરઆન પઢવું (ખાસ કરીને ઈમામે ઝમાના (અલહિસ્સલામ)ની સલામતી માટે)

(૧૫) ૪૦ દિવસ સુધી હદીસે કિસાઅ અને ઈમામે ઝમાના (અલહિસ્સલામ)ની ઝિયારત પઢવી.

(૧૬) ૪૦ દિવસ સુધી સુબ્હની નમાઝ પછી
દુઆએ અહદ પઢવી.

(૧૭) સવારે નાશ્તામાં ૪૦ દિવસ સુધી ૧૨ દાણા
મુનકકા(મોટા દાણાની સુકી ધરાખ જેમાં બીજ હોય
છે.) ૧૨ વખત બિસ્મિલ્લાહ કહીને ખાવા.

(૧૮) આયર્નના કેપ્સુલ જો જરૂરી હોય તો
(ડોક્ટરની સલાહથી) ઉપયોગ કરવો.

(૧૯) તરબુચ , બદામ, લીલોતરી, (શાકભાજી)
ખજૂર, આલુબુખારા, નાસ્પતિ, મચ્છી, દાળ, ગોબી,
સલાડના પાન , મધ, ચોળા, ચણા, લીલી દ્રાક્ષ ,

પીચ, ઝયતુનનું તેલ , દુધ, બેહી, અને મગજનાં
બી ખાવા જોઈએ અને શક્ય હોય તો નદીના
સ્વચ્છ પાણીનો પીવામાં ઉપયોગ કરવો.

(૨૦) જ્યારે બચ્ચું પેટમાં હરકત કરે ત્યારે પેટ પર
હાથ રાખી સલવાત અને સુરચે તવહીદની
તિલાવત કરવી.

(૨૧) ગર્ભાવસ્થા દરમિયાન ખુદાને યાદ કરવો ,
લોકોની મુશ્કેલીઓ દુર થાય તે માટે દુઆ કરવી ,
મોમિન અને સૌદર્યવાન (શરીઅતે છુટ આપી હોય
તેવા) લોકોના ચહેરા જોવા. જે લોકો ખરાબ

સ્વભાવના હોય તેઓથી દુર રહેવું , મઅસુમીન
(અલવ્હેમુસ્સલામ)ની ઝિયારત પઢવી. ગુનાહથી
ખાસ કરીને જુઠ અને ગીબતથી દુર રહેવું. નમાઝ
અવ્વલ સમયમાં પઢી લેવી , બાળકનું નામ રાખવું
અને તેને એ નામથી યાદ કરવું , અલ્લાહનો ઝિક્ર
કરવો અને સાંભળવું જોઈએ.

(૨૨) અંદરના નાના કપડાં સુતરાઉ (કોટન)નાં
હોય, તેને દરરોજ બદલવા શરીરને સ્વચ્છ રાખવું
તેજ અને ભભકાદાર ખુશ્બુથી પરહેઝ કરવી.

(૨૩) જો બદનમાંથી (યોનીમાંથી) કોઈ રુતુબત-
ભીનાશ નિકળે તો ડોક્ટરની સલાહ લેવી. કેમ કે
આ ભિનાશ બાળકના મોં અને આંખ માટે
ખતરનાક છે. અસ્વચ્છ પાણી પીવામાં ન વાપરે.
કોઈપણ જાતનો દાણો કે તલ નીકળે અથવા
ખુજલી થાય તો ડોક્ટર ને બતાવો , જો ખુનનો
કોઈ ડાઘ જુવે તો ડોક્ટરને જરૂર દેખાડે. મહિનામાં
એક વખત અને અંતિમ મહિનામાં અઠવાડિયે બ્લડ
પ્રેસર, જુદા જુદા ટેસ્ટો અને બાળક ની હાલત
જાણવા માટે ડોક્ટરને દેખાડે.

* પ્રસ્તુતિ(સામાન્ય સુવાવડ) પછી ટુંકી

સુચનાઓ :

(૧) સીરી પાયા લીંબું સાથે ૪૦ દિવસ સુધી લેવું.

(૨) સરસુ (સરસવ) અને મેથીની ભાજી રોજ ખાવી.

(૩) કબાબ અને કલેજી ખાવી.

(૪) દુધ , દહીં, લસી, જ્યુસ, ચા અને પાણી વિગેરે લેવું.

* દરરોજ ચાર વખત નવ શેકા પાણીમાં બેસે. ડેટોલ (અથવા એ દવા જે ડોક્ટરે બતાવી હોય) રૂમાં લગાડી પગ પર ફેરવે જો વધારે લોહી પડતું હોય અથવા દર્દ હોય તો ડોક્ટરને દેખાડે.

* શોહર ૬- અઠવાડિયા સુધી સમાગમ ન કરે.

* બચ્ચાની ડુંટી પર સ્પીરીટ રૂથી લગાડે. જો બાળક ને કમળો હોય તો સાકરનું પાણી

વધારે પીવરાવે અને સુરજના કોમળ
તડકામાં સુવરાવે અને ડોકટરને પણ દેખાડે.

* છ અઠવાડિયા સુધી સંડાસ માટે ખુરસી
અથવા કમોડ (ટબ) વાપરે.

* સીઝેરીયનથી પ્રસ્તુતિ કરાવવી પડી હોય
તેવા કેસ વાળા માટે :

* ઉપરોક્ત બધા સુચનો ઉપરાંત પેટના
ટાંકાઓ માટે માત્ર ડોક્ટર ની સુચના મુજબ
અમલ કરે.

ફળ અને તેના ફાયદા

* નાસપતિ :

(૧) પુરુષ જો નાસપતી ખાય તો બાળક સૌદર્યવાન
અવતરે છે.

(૨) સગર્ભા સ્ત્રીએ નાસ્પતી ખાવી જોઈએ જેથી બાળક નેક થાય.

(૩) નાસ્પતી ખાવાથી બાળક નું હૃદય મજબુત, જઠર ની સ્વચ્છતા, દિલની નિર્મળતા, દિલેરી અને સૌદર્યમાં વધારો થાય છે.

* ખરબુઝા (ટેટી) :

(૧) ખરબુઝા ખાવાથી બાળક સારા અખલા કવાળું
(સારા સારિત્રવાળું) અને સુંદર બને છે.

(૨) મીઠાં દાડમ ખાવાથી બાળક નેક બને છે.

બાળક નેક અને સારા ચારિત્રનું બને તે

માટે કુરઆન (ખાસ કરીને "સુરએ અંબિયા ")

વધારે પઢવામાં આવે.

અવલાદ થવા (સંતાન પ્રાપ્તિ) માટેની દુઆઓ

(૧) હઝરત ઈમામે જઅફર સાદિક અ.સ. થી નકલ કરવામાં આવે છે કે સંતાન પેદા થવા માટે સિજદામાં આ દુઆ પઢે.

"રબ્બે હબ્લી મિલ્લદુન્ક ઝુરિયતન
તય્યેબતન ઈન્નક સમીઉદુઆ " "રબ્બે લા તઝરની
ફરદંવ વ અન્ત ખયરૂલ વારેસીન"

(૨) કિતાબુસ્સાલેહીનમાં એહલેબચ્ત
(અલવિહિસ્સલામ)થી નકલ કરવામાં આવે છે કે
સંતાન પ્રાપ્તિ માટે સવાર સાંજ સીતેર વખત
"સુબ્હાનલ્લાહ" કહે અને તે પછી એક વખત
"અસ્તગફેરુલ્લાહ રબ્બી વ અતુબો એલયહ" અને તે
પછી નવ વખત "સુબ્હાનલ્લાહ" કહે અને પછી
એક વખત "અસ્તગફેરુલ્લાહ રબ્બી વઅતુબો
એલયહ" કહે.

(૩) સુરએ "આલે ઈમરાન" કેસર અને ગુલાબથી
લખીને સ્ત્રીને બાંધે તો ગર્ભ રહેશે.

(૪) સુરએ "ફજર" ૧૧ - વખત તિલાવત કરી
સમાગમ કરે તો અલ્લાહ તઆલા અવલાદ અતા
કરશે.

(૫) જો પુરૂષ અથવા સ્ત્રી સાત દિવસ રોઝા રાખે
અને ઈફતારના સમયે ૧૨ - વખત "યા બારેઉલ
મુસવ્વેરો" પાણી પર પઢીને પીએ તો અલ્લાહ
તઆલા નેક અને સારા ચરિત્રવાળું સુંદર ફરઝંદ
અતા કરશે.

(૬) ઈસ્તગ્ફાર વધારે કરે તો સંતાન પેદા થાય છે
(ઈમામ (અલહિસ્સલામ)ના કથન મુજબ)

પુત્ર જન્મે તે માટેની દુઆઓ

(૧) ભરોસાપાત્ર હદીસોમાં છે કે સગર્ભા સ્ત્રી નિયત કરે કે હું મારા બાળકનું નામ હઝરત મોહંમદ (સલ્લલ્લાહો અલય્હે વઆલેહિ વસલ્લમ) અથવા અલી (અલય્હિસ્સલામ)ના નામ પર રાખીશ તો તેને ત્યાં પુત્ર અવતરશે.

(૨) ઈમામ જાઅફર સાદિક (અલય્હિસ્સલામ)થી નકલ કરવામાં આવે છે કે જ્યારે સમાગમ કરે તો આ દુઆ પઢે.

"અલ્લાહુમ્મ ઈન ર ઝઝકની ઝકરન

સમ્મયતોહુ મોહંમદાહો" અર્થાતઃ અય અલ્લાહ જો તું મને ટિકરો આપીશ તો તેનું નામ મોહમ્મદ રાખીશ.

(૩) હઝરત ઈમામ અલી નકી (અલવિહિસ્સલામ)થી મનકુલ છે કે ફીરોઝાની વીટી પર "રબ્બે લા તઝરની ફરદંવ વ અન્ત ખયરૂલ વારેસીન "

કોતરાવીને પહેરે તો ઈન્શાઅલ્લાહ એ જ વરસે ટિકરાનો જન્મ થાશે.

ગર્ભની સલામતી અને સુવાવડ સરળતાથી થાય તે માટે દુઆઓ

(૧) ઈમામે જઅફર સાદિક (અલવિહિસ્સલામ)થી મન્કુલ છે કે સુરએ ઈન્ના અનઝલના કસ્તુરી અને કેસરથી લખી સગર્ભા સ્ત્રીને પીવરાવી દે તો માતા અને બાળક બન્ને સલામત રહેશે.

(૨) છઠ્ઠા ઈમામથી રિવાયત છે કે સુરએ અલહાક્કા લખીને ગર્ભની સલામતી માટે પોતાની પાસે રાખે અથવા પીએ તો ગર્ભપાત નહીં થાય.

(૩) સુવાવડમાં આસાની માટે સુરએ ઈન્નાઅનઝલના પઢે.

(૪) જો સગર્ભા સ્ત્રી સુરએ વાકેઆ પોતાની સાથે રાખે તો સુવાવડ તેના માટે આસાન થઈ જશે.

(૫) સુરએ ઈનશેકાક દરેક નમાઝ પછી પઢે અને સુવાવડ સમયે પઢે યાહે મનમાંજ પઢે . તેથી બાળક આસાનીથી પચદા થશે.

(૬) સુરએ તકાસુર લખાવી સગર્ભાના ગળામાં
લટકાવી દે , જ્યારે સુવાવડ થઈ જાય તો તેને
ઘોઈને પીવરાવીદે. બાળક બુદ્ધિશાળી અને સમજ
શક્તિવાળું થશે.

(૭) બાળકના જન્મ પછી તેને નેક બનાવવાના
પ્રયત્નો કરે એટલા માટે કે તેની પ્રથમ પાઠ શાળા
માંનો ખોળો (માંની ગોદ) છે.

(૮) માંનું ઉદર જ જીવન માઈલ સ્ટોન પુરવાર
થાય છે. ગર્ભકાળ દરમિયાન તમારી સાધારણ
ઉણપ બાળકના જીવન પર અસર કરે છે.